

“सन्ध्योपासनविधि”

“महिम्नस्तोत्र”

हिन्दी और उर्दू
(लिपि में)

प्रकाशक—प्रेमनाथ शास्त्री (मिजबिहारा काश्मीर)

मूल्य ००-५०



नित्यकर्मविधिः ।

॥ अथ स्नानविधिः ॥

श्रीगणेशाय नमः । आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजाधृति-
वस्त्रानि च । ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वन-
स्पते ॥ यो विश्वचक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत
विश्वतस्पात् । संबाहुभ्यां धमते संपतत्रैर्घावापृथिवी
जनयन्देव एकः ॥ नमोऽस्त्यजन्ताय सहस्रमूर्तये
सहस्रपादाक्षिशिरोरुवाहवे । सहस्रनाम्ने पुरुषाय शा-
श्वते सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥ नमः कमलनाभाव
नमस्ते जलशायिने । नमस्ते केशवानन्त वासुदेव नमो-
ऽस्तु ते ॥ गङ्गाप्रयागगयनैमिषपुष्करादितीर्थानि यानि
भुवि सन्ति हरिप्रसादात् । आयान्तु तानि करग्रपुटे
मदीये प्रक्षालयन्तु वदनस्य निशाकलङ्कम् ॥ तीर्थे स्नेयं

१ दातन करना । २ हाथ धोना । ३ बाहे पैर धोना । ४ दाहे
पैर धोना । ५ मुंह धोना ।

तीर्थमेव समानानां भवति । मा नः शंस्यो अरुरुषो
 धूर्तिः प्राणद्वर्त्यस्य । रक्षाऽऽनो ब्रह्मणस्पते ॥ ओंगा-
 यत्र्यै नमः ओं भूर्भुवःस्वस्तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ गायत्र्यैव
 शिखामावृच्छ ॥ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं, प्रजापतेर्यत्स-
 हजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं, यज्ञोप-
 वीतं बलमस्तु तेजः ॥ यज्ञोपवीतमसि, यज्ञस्य त्वा,
 उपवीतेन उपनयामि ॥ कृत्वाऽलं पादशौचं विर्मलम-
 ऽथ जलं त्रिःपिवेदुन्मृजेद्विस्तर्जन्यऽङ्गुष्ठाभ्यां संजल-
 मऽभिमृशेन्नासिकारन्ध्रयुग्मम् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां
 नयनयुगलकं कर्णयुग्मं कनिष्ठाङ्गुष्ठाभ्यां नाभिदेशं

१ यज्ञसूत्र और शिखा १० दोना । २ यज्ञसूत्र गले में पाना ।
 ३ अच्छीतरह पैर धोकर । ४ फिर सफा पानी । ५ तीन बार
 पीकर और दो बार बाहे तरफ संगलिकर छोडना । ६ बाहे हाथके
 बीच में रखे हुई पानी तर्जनी और अंगूठ से । ७ दानो नथनों को
 मलना चाहिये । ८ अंगूठ और अनामिका से दो आंखों को मलना ।
 ९ कनिष्ठा और अंगूठ से दो कानों को । १० फिर नाभिस्थान और
 हृदय को हथेली से ।

हृदयमऽथ तलेनाऽङ्गुलीभिः शिरोऽसौ ॥ प्राणायामः ॥ ओं भूः
 ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यं ओं-
 तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः प्रचो-
 दयात् ओं आपोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोम् ॥
 ब्रह्मणोऽभ्यादयः नमो अग्नये अप्सुषदे नम इन्द्राय
 नमो वरुणाय नमो वारुण्यै नमोऽपांपतये नमोऽस्यः ॥
 अवभृथे त्रिष्टुब्वरुणः । उरुं हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय
 पन्थामन्वेतवाउ । अपदे पादा प्रतिधातवे कुरुताप-
 वक्ता हृदयाविधश्चित् ॥ यमस्य राज्ञो जगती वरुणः

१ सब अङ्गुलियों से सिर और कन्धों को मलना । २ इह मन्त्र
 एकवार पढते २ नाभिस्थान पर रक्तवर्ण ब्रह्मा के ध्यान समेत
 “पूरक” याने अंगूठ से दाहे नथन बान्ध के बाहे नथन से
 आहस्ता २ प्राण चडावना ॥ और दो बार पढते २ हृदय पर
 कृष्णवर्ण विष्णु के ध्यान समेत “कुम्भक” याने अंगूठ से भाक्य
 अङ्गुलियों से बाहे नथन भी बान्ध के प्राण बन्ध रखना ॥ और
 तीन बार पढते २ माथे पर श्वेतवर्ण शिव के ध्यान समेत “रेचक”
 याने अंगूठ उठाकर दाहे नथन से शनैः २ प्राण छोडना ॥ इह
 प्राणायाम की विधि है । ३ नमस्कार । ४ उपस्थान । ५ हाथों से
 पानी में तीनवार मण्डल करना ।

ये ते शतं वरुण ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता
 महान्तः । तेभिर्नो देवः सविता बृहस्पतिर्विश्वेदेवा
 मरुतो मुञ्चन्तु स्वर्काः ॥ निचाङ्कुणस्य शुनःशेफस्य
 चापः । सुमित्रिया न आपः ओषधयो भवन्तु दुर्मि-
 त्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥ ३-
 त्किंचेदं वरुण दैव्येजनेऽभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि ।
 अचित्ते यत्तव धर्माय योऽपि म मा नस्तस्मादेनसो देव
 रीरिषः ॥ ओं भूर्भुवः स्वस्तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ३ । त्रितस्यै महा-
 पाङ्क्तिरादित्याः । आदित्या अव हिख्याता दिक्कू-
 लादिवस्पृशः सुतीर्थाः सर्वतो यथा । नुन्नोनेषया
 सुगमऽनेहसो वऊतयः सुऊतयो वऊतयः ॥ मेधाति-
 थेर्गायत्रं विष्णुः । अतो देवा अवन्तु नो यतो विष्णु-
 र्विचक्रमे । पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥ भर्गस्य बृहती

१ बाहे तरफ तीन जलाञ्जलि छोडना । २ नमस्कार । ३ मिट्टीको
 तीन भाग करके पहलेभाग पर पानी अंगूठ से छोडना । ४ दूसरे
 भागपर । ५ तीसरे भागपर । ६ तीसरे भाग को और चार भाग
 करके, प्रथमभाग पूर्व से नदी में छोडना ।

इन्द्रः । यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयङ्कधि । मघ-
 वञ्छग्धि तव तन्न ऊतिभिर्विद्विषो विमृधो जहि ॥
 शासंस्याऽनुष्टुभो विमृध इन्द्रः । स्वस्तिदा विशस्पति-
 र्वृत्रहा विमृधो वशी । वृषेन्द्रः पुर एतु नः सोमपा
 अभयङ्करः ॥ विरक्षो विमृधो जहि विवृत्रस्य हनूरुज ।
 विमन्युमिन्द्र वृत्रहन्नऽमित्रस्याभिदासतः ॥ वसुक्रस्य
 त्रिष्टुबिन्द्रः । इदं सुमे जरितरः चिकिद्धि प्रतीपं शापं
 नद्यो वहन्ति लोपाशाः सिंहं प्रत्यश्चमत्स्याः क्रोष्टा
 वराहान्निरतत्थ कक्षयात् ॥ यँज्ञस्याऽनुष्टुप मृत्तिका ।
 अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरे । उद्धृतासि
 वराहेण कृष्णेन शतबाहुना । मृत्तिके त्वां च गृह्णामि
 प्रजया च धनेन च । मृत्तिके ब्रह्मदत्तासि कश्यपेना-
 भिमंत्रिता । मृत्तिके हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं
 कृतम् । वाचा कृतं कर्म कृतं मनसा यत्तु चिन्तितम् ।
 मृत्तिके देहि मे पुष्टिं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । त्वया

१ दखन से । २ पश्चिम से । ३ उत्तर से । ४ दूसरी मिट्टी
 पानीमें मल नाभिस्थान के ऊपर मलना ।

हतेन पापेन ब्रह्मलोकं ब्रजाम्यऽहम् ॥ कुत्सस्य रुद्रो
 जगती । मा नस्तोके तनये मा न आयौ मा नो गोषु ।
 मा नो अश्वेषु रीरिषः । वीरान्मा नो रुद्र भामितो
 वधीहविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥ ओंभूः ओंभुवः
 ओंस्वः ओंमहः ओंजनः ओंतपः । ओंसत्यं ॥ प्राणा-
 यामः ॥ तीर्थस्यावाहनं कुर्यात्तत्प्रवक्ष्याम्यऽनन्तरम् ।
 कुरुक्षेत्रं गया गंगा प्रभासं पुष्कराणि च ॥ तीर्थान्येतानि
 सर्वाणि स्नानकाले भवन्तु मे । प्रपद्ये वरुणं देवमम्भ-
 सां पतिमूर्जितम् । याचितं देहि मे तीर्थं सर्वपापाप-
 नुत्तये । रुद्रान्प्रपद्ये वरदान्सर्वानऽप्सुषदस्त्वहम् ।
 सर्वानऽप्सुषदश्चैव प्रपद्ये प्रणतः स्थितः । देवमऽप्सुषदं
 वह्निं प्रपद्येऽघनिघ्नदनम् । आपः पुण्याः पवित्राश्च
 प्रपद्ये शरणं तथा । रुद्राश्चाग्निश्च सर्पाश्च वरुणस्त्वाप
 एवच । शमयन्त्वाशु मे पापं पुनन्त्वेते सदा मम ।

-
- १ प्रथमांश को चारं भाग करके । पहलाभाग माथे को मलना ।
 २ द्वितीय भागसे । इति बाहे कन्दे पर मलना । ४ इति दाहे कन्देपर ।
 ५ इति सिर को मल कर, प्राणायाम करना । ६ तीर्थों का प्रणाम ।

इत्येवमुक्त्वा कर्तव्यं ततः संमार्जनं जले ॥ अपां पतये
विब्रहे, पाशपाणये धीमहि, तन्नो वरुणः प्रचोदयात्
। ३ । ॐ तत्सद्ब्रह्माऽद्यतावत्तिथावद्याऽमुकमासस्या-
मुकपक्षस्य तिथावऽमुकायामाऽत्मनो वाङ्मनःकायो-
पार्जितपापनिवारणार्थं श्रीविष्णुग्रीत्यर्थमऽमुकनद्याः
प्रवाहे स्नानमऽहं करिष्ये ओंकुरुष्व ॥ ओंतेद्विष्णोः
परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततम् ॥
तद्विप्रासो विपन्धवो जागृवांसः समिन्धते विष्णोर्य-
त्परमं पदत् ॥ ओंभूः ओंभुवः ओंस्वः ओमहः ओंजनः
ओंतपः ओंसत्यम् ॥ ओंहंसंः शुचिषद्वसुरऽन्तरिक्षस-
द्भोता वेदिषदऽतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वतसद्योम
सदऽब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥ ओंनमो
देवेभ्यः । कण्ठोपवीती । स्वाहा ऋषिभ्यः । अपसव्येन ।
स्वधा पितृभ्यः । सव्येन । आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं

१ तीसरा भाग पानी की अञ्जली में रखके संकल्प पढ़के नदी में
छोडना । २ सिर को अञ्जली से पानी फीकना ॥ ३ सिर को
छिटकना । ४ उपस्थान ।

सचराचरं जगत्तृप्यतु तृप्यतु तृप्यतु एवमस्तु ॥ धृत्त्व-
 गऽस्थिगतं पापं जन्मान्तरकृतं च यत् । तन्मे हरस्स
 कल्याणि मूर्ध्नि स्पर्शेन वैष्णवि ॥ युवा सुवासाः परि-
 वीत आगात्स उश्रेयान्भवति जायमानः । तन्धी-
 रासः कवय उन्नयन्ति साध्यो मनसा देवयन्तः ॥
 अस्मैत्कुले तु ये जाता अपुत्रा गोत्रवर्जिताः । ते
 पिबन्तु मया दत्तं वृक्षनिष्पीडनोदकम् ॥ इति स्नान-
 विधिः ॥

॥ अथ सन्ध्योपासना ॥

श्रीमहागायत्र्यै नमः । सावित्र्यै नमः । सरस्वत्यै
 नमः ॥ ओंप्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा, गायत्रं छन्द एव च ।
 देवोऽग्निर्व्याहृतिषु च, विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ प्रजा-
 पतेर्व्याहृतयः, पूर्वस्य परमेष्ठिनः । व्यस्ताश्चैव सम-
 स्ताश्च, ब्राह्ममऽक्षरमोमिति ॥ व्याहृतीनां समस्तानां,
 दैवतं तु प्रजापतिः । व्यस्तानामऽयमऽग्निश्च, वायुः

१ चौथमा भाग से माथे पर तिलक करना । २ वस्त्र पहनना ।
 ३ लंगूठी निचोडना । ४ नमस्कार करना ।

सूर्यश्च देवताः ॥ छन्दश्च व्याहृतीनामेकाऽक्षराणामु-
 क्ताख्यं, द्व्यक्षराणामस्त्युक्ताख्यम् । विश्वामित्र ऋषि-
 छन्दो, गायत्रं सविता तथा ॥ देवतोपनये जप्ये,
 गायत्र्या योग उच्यते । आवाहयामि गायत्रीं, सर्व-
 पापप्रणाशिनीम् ॥ न गायत्र्याः परं जप्यं, न व्याहृ-
 तिसमं हुतम् । आगच्छ वरदे देवि, जपे मे सन्निधौ
 भव ॥ गायन्तं त्रायसे यस्माद्गायत्री त्वं ततः स्मृता ।
 अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च बृहस्पत्याप एव च ॥ इन्द्रश्च वि-
 श्वेदेवाश्च देवताः समुदाहृताः । एवमाऽऽर्षं छन्दो
 दैवत, विनियोगं चाऽनुस्मृत्य ॥ गायत्र्या शिखामा-
 ऽबद्ध्य, गायत्र्यैव समन्ततः । आत्मनश्चापः परि-
 क्षिप्य, प्राणायामं कुर्यात् ॥ ओजोऽसीति गायत्रीमा-
 ऽऽवाह्य देवानामाऽर्षम् ॥ ओजोऽसि सहोऽसि बलम-
 ऽसि भ्राजोऽसि देवानांधाम नामासि । विश्वमऽसि
 विश्वायुः सर्वमऽसि सर्वायुरऽभिभूः ॥ ओंभूः ओंभुवः
 ओंस्रः ओमहः ओजनः ओतपः ओसत्यं ओतत्सवि-

१ अपने आपको छडक के अञ्जलि करना । २ प्राणायाम करने का मंत्र ।

तुर्वरेण्यं, भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः प्रचोद-
 यात् ओं आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥
 ओं अग्निश्च मा मन्युश्च, मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः
 पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदऽह्ना पापमऽकार्ष, मनसा
 वाचा हस्ताभ्यां, पद्भ्यामुदरेण शिश्ना । अहस्तदऽवलु-
 म्पतु, यत्किञ्चिद्दुरितं मयीदमऽहमाऽपोऽमृतयोनौ सत्ये
 ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ ॥ ओं सूर्यश्च मा मन्युश्च,
 मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्रात्र्या
 पापमकार्ष, मनसा वाचा हस्ताभ्यां, पद्भ्यामुदरेण
 शिश्ना । रात्रिस्तदऽवलुम्पतु, यत्किञ्चिद्दुरितं मयीद-
 मऽहमाऽऽपोऽमृतयोनौ सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥
 ॥ ओं आपः पुनन्तु पृथिवीं, पृथिवी पूता पुनातु
 माम् । पुनातु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूतं पुनातु माम् ।
 यदुच्छिष्टमऽभोज्यं वा, यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं
 पुनन्तु मामाऽऽपोऽसतां च प्रतिग्रहं जुहोमि स्वाहा ॥

१ सायं की तीन आचमन । २ प्रातः की तीन । ३ मध्याह्न
 की तीन आचमन करना ।

आपो हिष्ठा मयोभुवस्तो न ऊर्जे दधात न ।
 मँहे रणाय चक्षसे ॥ यो वः शिवतमो रसस्तस्य भा-
 जयतेह नः । उँशतीरिव मातरः ॥ तँसा अरंगमाम
 वो यर्ख क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥
 हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका, यासु जाताः कश्यपो
 यास्विन्द्रः । या अग्निं गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः
 शंस्योना भवन्तु ॥ १ ॥ ओँयासां देवा दिवि कृण्वन्ति
 भक्ष्यं, या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति । या० ॥ २ ॥
 ओँयासां राजा वरुणो याति मध्ये, सत्याऽनृते अव-
 पश्यञ्जनानाम् । या० ॥ ३ ॥ ओँशिवेन मा चक्षुषा
 पश्यताऽऽपः शिवया तन्वोपस्पृशत त्वचं मे । मधुश्च्युतः
 शुचयो याः पावकास्ता न आपः शंस्योना भवन्तु
 ॥ ४ ॥ ओँशन्नो देवीरऽभीष्टय आपो भवन्तु पीतये,
 शंयोरऽभिस्रवन्तु नः ॥ ५ ॥ ओँशन्न आपो धन्वन्याः,
 शन्नः सन्त्वऽनूप्याः । शन्नः समुद्रिया आपः शमुनः

१ छोतेको छिडकना । २ पैरों को । ३ सिरको । ४ छाते को ।
 ५ पैरों को । ६ सिर को । ७ सिर को । ८ छाते को । ९ पैरों को ।
 १० छाते और सिरको फी मंत्र से ।

सन्तु कृप्याः ॥ ६ ॥ आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु
घृतेन मा घृतपाः पुनन्तु । विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्तु
देवीरुदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि ॥ ७ ॥ इदमापः
प्रवहत यत्किञ्चिदुरितं मयि । यद्वाहमभिदद्रोह यद्वा
शेष उतानृतम् ॥ ८ ॥ मुञ्चन्तु मा शपथ्यादऽथो
वारुण्यादुत । यथो यमस्य पद्मीशात्सर्वस्मादेव कि-
ल्विषात् ॥ ९ ॥ यज्जाग्रद्यत्सुप्तः पापमभिजगाम ।
सर्वस्मान्मा तस्मादेनसः प्रमुञ्चतु ॥ १० ॥ दधि-
क्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो
मुखाकरत्प्रण आयूंषि तारिषत् ॥ ११ ॥ ओंद्रुपदा-
दिवेन्मुमुचानः, खिन्नः स्नात्वी मलादिव । पूतं पवि-
त्रेणेवाऽज्यमाऽऽपः शुन्धन्तु मैनसः ॥ ओंक्रतं च सत्यं
चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत । ततो रात्रिरऽजायत,
ततः समुद्रो अर्णवः ॥ समुद्रादऽर्णवादऽधि, संव-
त्सरो अजायत । अहोरात्राणि व्यदधद्विश्वस्य मि-

१ बाहे तरफ तीन जलाञ्जलि सँग के छोड़ना । २ पानी में हाथों से तीन आवर्तन करना ।

पतो वशी ॥ सूर्याचन्द्रमसौ धाता, यथापूर्वमऽकल्पयत् ।
 दिवं च पृथिवीं, चाऽन्तरिक्षमऽथो स्वः ॥ ओंभूः ओं-
 भुवः ओंस्वः ओमहः ओंजनः ओंतपः ओंसत्यम् ॥ ओं-
 अन्तश्चरसि भूतेषु, गुहायां विश्वतो मुखः । त्वं यज्ञस्त्वं
 वषट्कार, आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥
 प्राणायामः ॥ ओंभूर्भुवःस्वस्तस्वितु० ३ ॥ ओं-
 उद्वयन्तमसस्परि, ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा
 सूर्यमऽग्नम् ज्योतिरुत्तमम् ॥ ओंउदुत्यं जातवेदसं,
 देवं वहन्ति केतवः । दशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ओंचित्र-
 न्देवानामुदगादनीकं, चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याऽग्नेः । आ
 ग्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं, सूर्य आत्मा जगतस्तस्थु-
 षश्च ॥ ओंतच्चक्षुर्देवहितं, पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम
 शरदः शतं, जीवेम शरदः शतम् ॥ ओंहंसः शुचिष-
 द्सुरऽन्तरिक्षसद्धोता वेदिपदऽतिथिर्दुरोणसत् । नृपद्व-
 रसदृतसद्योमसदऽब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥

१ सिर को छिडकना । २ तीन आचमन । ३ सूर्यके संमुख तीन
 जलाञ्जलि छोडना । ४ उपस्थान ।

ओंविभ्राइवृहत्पिबतु, सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपता अवि-
 हुतम् । वातजूतोयो, अभिरक्षत्यात्मना, प्रजा पिपतिं
 बहुधा विराजति ॥ ओंआनुष्टुभस्य सूक्तस्य, त्रिष्टुब-
 ऽन्तस्य देवता । विश्वात्मा पुरुषः साक्षाद्विर्नारायणः
 स्मृतः ॥ “ओंपुरुषमेधाः पुरुषस्य नारायणस्याऽऽर्चम् ॥”
 ओंसहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं
 विश्वतो वृत्ताऽऽत्यतिष्ठदशांगुलम् ॥ पुरुष एवेदं सर्वं,
 यद्भूतं यच्च भव्यम् । उताऽमृतत्वस्येशानो, यदऽग्नेना-
 ऽतिरोहति ॥ एतावानस्य महिमाऽतो ज्यायांश्च
 पुरुषः । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिषादऽस्याऽमृतं
 दिवि ॥ त्रिषादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः, पादोऽस्येहाऽभवत्पुनः ।
 ततो विश्वं व्यक्रामत्साशनाऽनशने अभि ॥ तस्माद्वि-
 राडऽजायत विराजो अधिपुरुषः । स जातो अत्यरि-
 च्यत पश्चाद्भूमिमस्थो पुरः ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवा
 यज्ञमऽतन्वत । वसन्तो अस्याऽऽसीदाऽऽज्यं, ग्रीष्म
 इध्मः शरद्धविः ॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातम-

अतः । तेन देवा अयजन्त, साध्या ऋषयश्च ये ॥
 तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः, संभृतं पृषदाऽऽज्यम् । पशूंस्तांश्चक्रे
 वायव्यानाऽऽरण्यान्ग्राम्यांश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत
 ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद्यजु-
 स्तस्मादऽजायत ॥ तस्मादऽश्वा अजायन्त, ये के चोभ-
 यादतः । गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥
 यत्पुरुषं व्यदधुः, कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किम-
 ऽस्य कौ बाहू, का ऊरू पादा उच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्य
 मुखमाऽऽसीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदऽस्य यद्वै-
 श्यः, पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ चन्द्रमा मनसो जात-
 श्चक्षोः सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च, प्राणाद्वायु-
 रऽजायत ॥ नाभ्या आसीदऽन्तरिक्षं, शीर्ष्णो द्यौः
 समवर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकानऽक-
 ल्पयन् ॥ सप्ताऽस्याऽऽसन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः
 कृताः । देवा यद्यज्ञं तन्वाना, अवधन्पुरुषं पशुम् ॥ यज्ञेन
 यज्ञमऽयजन्त देवा, स्तानि धर्माणि प्रथमान्याऽऽसन् ।
 ते ह नाकं महिमानः सचन्त, यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति

देवाः ॥ ब्रह्मणस्त्रिष्टुप् मनः ॥ ओं यज्जाग्रतो दूर-
 मुदैति दैवं, तदु सुप्तस्य तथैवैति । दूरंगमं ज्योतिषां
 ज्योतिरेकं, तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ येन कर्मा-
 ण्यऽपसो मनीषिणो, यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीराः ।
 यदऽपूर्वं यक्ष्मऽन्तः प्रजानां, तन्मे० ॥ यत्प्रज्ञानमुत
 चेतो धृतिश्च, यज्ज्योतिरऽन्तरऽमृतं प्रजासु । यस्मान्न
 ऋते किञ्चन कर्म क्रियते, तन्मे० ॥ येनेदं भूतं भवनं
 भविष्यत्परिगृहीतमऽमृतेन सर्वम् । येन यज्ञस्तायते
 सप्तहोता, तन्मे० ॥ यस्मिन्नुचः सामयजूंषि यस्मिन्प्रति-
 ष्ठिता रथनाभाविवाऽराः । यस्मिंश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां,
 तन्मे० ॥ सुषारथिरऽश्वानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभी-
 शुभिर्वाजिन इव । हत्प्रतिष्ठं यदऽजरं यविष्ठं, तन्मे० ॥
 अथ य एष एतस्मिन्मण्डले, पुरुषो यश्चैष हिरण्यमयः
 पुरुषः । अथ य एष एतस्मिन्मण्डले, पुरुषोऽयमेव सोर्यं
 दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः ॥ शुक्रियं रुद्रस्य । य उदगात्पुरस्तान्म-
 हतो अर्णवाद्भिर्भाजमानः सरिरस्य मध्ये । स मामृषभो

१ संहारमुद्रा करके शिवका ध्यान । २ उपस्थान करना ।

रोहिताक्षः, सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु । यद्वत्त्वाञ्चा-
 दिष्म तन्मा मा हिंसीत्सूर्याय विभ्राजाय वै नमो
 नमः ॥ अं नाभौ । उ हृदि । म शिरसि ॥ भूः पा-
 दयोः । भुवः हृदि । स्वः शिरसि ॥ ओंभूः अङ्गुष्ठाभ्यां
 नमः । भुवः तर्जनीभ्यां नमः । स्वः मध्यमाभ्यां
 नमः । महः अनामिकाभ्यां नमः । जनः कनिष्ठा-
 काभ्यां नमः । तपः सत्यं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥
 भूः पादयोः । भुवः जान्वोः । स्वः गुह्ये । महः
 नाभौ । जनः हृदि । तपः कण्ठे । सत्यं शिरसि ॥
 ओंभूः हृदयाय नमः । भुवः शिरसे स्वाहा । स्वः
 शिखायै वषट् । महः कवचाय हुँ । जनः नेत्राभ्यां
 वौषट् । तपः सत्यमञ्ज्वाय फट् ॥ तत्सवितुरङ्गुष्ठाभ्यां
 नमः । वरेण्यं तर्जनीभ्यां नमः । भर्गो देवस्य मध्य-
 माभ्यां नमः । धीमहि अनामिकाभ्यां नमः । धियो
 योनः कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ प्रचोदयात् करतलकर-
 पृष्ठाभ्यां नमः ॥ तत्पादयोः । सवितुर्जान्वोः । वरेण्यं
 कट्यां । भर्गो नाभौ । देवस्य हृदये । धीमहि कण्ठे ।

धियो नासिकायां । यश्चक्षुषे । नः ललाटे । प्रचोदयात्
 शिरसि ॥ तत्सवितुर्हृदयाय नमः । वरेण्यं शिरसे
 स्वाहा । भर्गो देवस्य शिखायै वषट् । धीमहि कव-
 चाय हुँ । धियो योनः नेत्राभ्यां वौषट् । प्रचोदया-
 दऽस्त्राय फट् ॥ ओं आपःस्तनयोः । ज्योतिर्नेत्रयोः ।
 रसो मुखे । अमृतं ललाटे । ब्रह्मभूर्भुवः स्वरो शिरसि ॥
 तत्समाय नमः । स संपुटाय नमः । वि वितताय नमः ।
 तुर्विस्तीर्णाय नमः । व द्विमुखाय नमः । रे त्रिमुखाय
 नमः । ण्य चतुर्मुखाय नमः । अं पंचमुखाय नमः । भ
 षण्मुखाय नमः । र्गो अधोमुखाय नमः । दे व्यापका-
 ज्जलये नमः । व शकटाय नमः । स्य यमपाशाय नमः ।
 धी ग्रन्थिकायै नमः । म संमुखोन्मुखाय नमः । हि
 विलम्बाय नमः । धी मुष्टिकायै नमः । यो मीनाय
 नमः । यो कूर्माय नमः । नः वराहाय नमः । प्र
 सिंहाक्रान्ताय नमः । चो महाक्रान्ताय नमः । द मुद्गर-
 राय नमः । यात्पल्लवाय नमः ॥ प्राणायामः ॥ अस्वश्री

महागायत्रीशापोद्धारमन्त्रस्य विश्वामित्र ऋषिः, विष्टार-
पङ्क्तिगायत्रं छन्दः, सविता देवता, शापोद्दारे विनि-
योगः ॥ ओं ब्रह्मणाग्निः संविदानो रक्षोहा वाधिता-
मितः । अमीवायुस्ते गर्भं दुर्नामा योनिमाशये १०
“इति ऋग्वेदे” हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः
पतिरेक आसीत् । स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्यै
देवाय हविषा विधेम ॥ १० ॥ “इति यजुर्वेदे” ओं
आवायव्य यावायव्या यान्योर्वायायवः ओंहरोसि
पाप्मानं मे विद्धिः ॥ १० ॥ “इति सामवेदे” सुभद्रा
पावनी सुधा गायत्री विश्वभेषजम् । विशापामेनां
कृत्वा यथास्तं विपरीतन १० “इति अथर्ववेदे” ॥ ॥
तत्संदिशुरिति मन्त्रस्य, विश्वामित्र ऋषिः, गायत्रं
छन्दः, सविता देवता, आत्मनो वाङ्मनःकायोपा-
र्जितपापनिवारणार्थं नित्यकर्मनिमित्तं चतुर्वर्गसिद्ध्यर्थं
जपे विनियोगः ॥ मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मु-
खैस्त्रीक्ष्णैर्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां, तत्त्वाऽऽत्मवर्णा-

१ चार वेदों की चार मंत्रों का दशांश जपना । २ सङ्कल्प
छोडना । ३ ध्यान धारना ।

तिमिकाम् । गायत्रीं वरदाऽभयाऽङ्कुशकरां, शूलं कपालं
 गुणं शङ्खं चक्रमऽथाऽरविन्दुयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥
 आगच्छ वरदे देवि, व्यक्षरे ब्रह्मवादिनि । गायत्रि-
 च्छन्दसां मातर्ब्रह्मयोने नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥ ओं भूर्भुवः
 स्वस्तस्वितुर्वरेण्यं, भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः
 प्रचोदयादौ ॥ १०८ ॥ प्राणायामः ॥ दैशभिर्जन्मचरितं,
 शतेन च पुरा कृतम् । त्रियुगोत्थं सहस्रेण, गायत्री
 हन्ति किल्बिषम् ॥ देवा गातु श्रोत्रियाः । देवा
 गातुविदो, गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं देव-
 यज्ञं स्वाहा, वाचे स्वाहा वाते धाः ॥ ओं नमः प्राच्यै दिशे
 याश्च देवता, एतस्यां प्रतिवसन्ति, एताभ्यश्च वो नमः
 ॥ १ ॥ नमोऽवान्तरायै दिशे ॥ नमो दक्षिणायै दि० ॥
 नमोऽवान्तरायै दि० ॥ नमः प्रतीच्यै दि० ॥ नमो-
 ऽवान्तरायै दि० ॥ नम उदीच्यै दि० ॥ नमोऽवान्तरायै

१ मूलमन्त्र का यथा संभव जप करना । २ तर्पण करना ।
 ३ पूर्व को प्रणाम । ४ अग्निकोण को । ५ दक्षिण को । ६ नैऋत
 कोण को । ७ पश्चिम को । ८ वायव्य कोण को । ९ उत्तर को ।
 १० ईशानकोण को ।

दि० ॥ नम ऊर्ध्वायै दि० ॥ नमोऽधरायै दिशे याश्च
 देवताएतस्यां प्रतिवसन्ति एताभ्यश्च वो नमः ॥ ओं नमो
 ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।
 नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 कृणोमि ॥ इत्येतासामेव देवतानां सार्ष्टिं सायुज्यं स-
 लोकतां सामीप्यमाप्नोति । य एवं विद्वान् स्वाध्याय-
 मधीते ॥ ब्रह्मादयः सर्वे देवास्तृप्यन्तु । कण्ठोपवीती ।
 सनकादयः सर्वे ऋषयस्तृप्यन्तु तृप्यन्तु ॥ अपसव्येन ॥
 अग्निष्वात्तादयः सर्वे पितरस्तृप्यन्तु ॥ ३ ॥ देवताभ्यः
 पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वधा च स्वाहा च
 नित्यमेव भवन्तिवह । ओतत्सद्ब्रह्म अद्य तावत्तिथावित्यादि ॥
 पिता अमुकोमुकगोत्रः स्वधा नमः तृप्यताम् ॥ ३ ॥
 पितामहः । प्रपितामहः ॥ ३ ॥ माता-स्वधा नमः
 तृप्यताम् ॥ ३ ॥ पितामही स्व०, प्रपितामही स्व०,
 मातामहः स्व०, प्रमातामहः स्व०, वृद्धप्रमातामहः
 स्व० मातामही स्व० प्रमातामही स्व० वृद्धप्रमातामही
 स्व० ॥ “इत्थमऽन्यान्सम्बन्धिनश्च तर्पयित्वा” मातृप-

क्षयास्तु ये केचिद्ये चान्ये पितृपक्षजाः । गुरुध्वशुरव-
 न्धूनां ये कुलेषु समुद्भवाः ॥ ये प्रेतभावमापन्ना ये
 चान्ये श्राद्धवर्जिताः । जलदानेन ते सर्वे लभन्तां
 तृप्तिमुत्तमाम् ॥ समस्तमातापितृभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः
 पितृभ्यो हिमपानं स्वधा, क्षीरपानं स्वधा, मधुपानं
 स्वधा, तिलोदकं स्वधा, उदकतर्पणं स्वधा । हिमं २ रज-
 तम् ॥ २ ॥ 'सव्येन' नमो देवेभ्यः "कण्ठोपवीती" स्वाहा
 ऋषिभ्यः । "अपसव्येन" स्वधा पितृभ्यः "सव्येन" आब्रह्म-
 स्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं । जगत्तृप्यतु तृप्यतु तृ-
 प्यतु ॥ एवमस्तु ॥ नमो धर्मनिधानाय नमः सुकृतसा-
 क्षिणे । नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमो नमः । शान्तिः
 पुष्टिस्तथा तुष्टिः सन्तु मे तत्प्रसादतः । सर्वपापप्रशा-
 न्तिश्च तीर्थराज ! नमोऽस्तु ते ॥ इति सन्ध्योपासनाविधिः ॥

॥ अथ नैवेद्यमन्त्राः ॥

अमृतेशंमुद्रया अमृतीकृत्य । अमृतमस्तु अमृतायतां
 नैवेद्यं । सावित्राणि सावित्रस्य देवस्य त्वा सवितुः प्र-

१ सूर्य को प्रणाम । २ तीर्थको प्रणाम । ३ दानों हाथों की अंगूठ
 पात्र में रखके पढ़ना ।

शिवमहिमस्तोत्रम्

ॐ महिम्नः पारं ते परमऽविदुषो यद्यऽसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीना
मपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथाऽवाच्यः सर्वः स्वमतिपरि-
णामावधि गृणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥
अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्वावृत्या यं
चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः
कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥
मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्मन् किं वागऽपि
सुरगुरोर्विस्मयपदम् । मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन ! बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तवैश्वर्यं
यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणाभिन्नासु
द्गुषु । अभव्यानामस्मिन्वरद ! रमणीयामरमणीं विहन्तुं व्या-
क्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥ ४ ॥ किमीहः किंकायः
स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता सृजति किमुपा-
दानमिति च । अतर्कैश्वर्ये त्वय्यऽनवसरदुःस्थो हतधियः कुत-

कौञ्च्यं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥ ५ ॥ अजन्मानां
 लोकाः किमञ्चयववन्तोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिः-
 नादृत्य भवति । अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो यतो
 मन्दास्त्वां अत्यमरवर संशेरत् इमे ॥ ६ ॥ त्रयी सांख्यं योगः
 पशुपतिमतं वैष्णवमिति ग्रन्थिने ग्रन्थाने परमिदमधः पथ्यमिति
 च । रुचीनां वैचित्र्याद्भुजुकुटिलनानापथजुषां नृणांमेको गम्य-
 स्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥ ७ ॥ महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं
 भस्म फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तत्रोपकरणम् । सुरास्तां
 तामृद्धिं दधति तु भवद्भूषणहितां नहि स्वात्मारामं विषयमृग-
 तृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥ ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं
 परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये । समस्तेऽप्येत-
 स्मिन्पुरमथन! तैर्विस्मित इव स्तवजिह्वेभि ला न खलु ननु धृष्टा
 मुखरता ॥ ९ ॥ तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिञ्चो हरिरधः परि-
 च्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्दवपुषः । ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु
 गृणद्वां गिरिश! यत्स्वयं तस्ये ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न
 फलति ॥ १० ॥ अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं दशास्यो

यद्वाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् । शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भो-
रुहबलेः स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर ! विस्फूर्जितमिदम् ॥ ११ ॥
अमुष्य तत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलात्कैलासेपि त्वदधि-
वसतौ विक्रमयतः । अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा तस्यासीद्भुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥ १२ ॥ यद्वद्विं
सुत्राम्णो वरद ! परमोच्चैरपि सतीमधश्चक्रे बाणः परिजन-
विधेयत्रिभुवनः । न तच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि तच्चरणयोर्न
कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥ १३ ॥ अकाण्ड-
ब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपाविधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन ! विषं
संहृतवतः । स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥ १४ ॥ असिद्धार्था
नैव कचिदपि सदेवासुरनरे निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिने
यस्य विशिखाः । स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्सरः
सर्तव्यात्मा नहि वशिष्ठ पथ्यः परिभवः ॥ १५ ॥ मही पादा-
घाताद्भजति सहसा संशयपदं पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुण-
ग्रहगणम् । मुहुर्द्यौर्दौस्थ्यं यात्यऽनिभृतजटाताडिततटा जगद्र-

क्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥ १६ ॥ वियद्यापी
 तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारां यः पृषतलघु दृष्टः
 शिरसि ते । जगद्धीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमित्यनेनैवो-
 नेयं धृतमहिम ! दिव्यं तव वपुः ॥ १७ ॥ रथःक्षोणी यन्ता
 शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो रथाङ्गे चन्द्रार्कौ रथचरणपाणिः शर
 इति । दिधक्षोस्ते कोयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधिर्विधेयैः क्रीड-
 न्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥ १८ ॥ हरिस्ते साहसं
 कमलबलिमाधाय पदयोर्यदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
 गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषस्त्रयाणां रक्षायै त्रिपुर-
 हर जागर्ति जगताम् ॥ १९ ॥ क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फल-
 योगे क्रतुमतां क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते । अत-
 स्तामुत्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरि-
 करः कर्मसु जनः ॥ २० ॥ क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीश-
 स्तनुभृतामृषीणामार्षिज्यं शरणद ! सदस्याः सुरगणाः । क्रतु-
 अंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरम-
 भिचाराय हि मखाः ॥ २१ ॥ प्रजानार्थं नाथ प्रसभमभिकं

स्वां दुहितरं गतं रोहिद्धूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा । धनु-
 ष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न
 मृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥ अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते
 विमृशतां मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः । यतो
 भग्ने गुह्ये सकृदऽपि सपर्यां विदधतां ध्रुवं मोक्षोऽश्लीलं किमपि
 पुरुषार्थप्रसवि ते ॥ २३ ॥ खलावण्याशंसा धृतधनुष्यमऽह्वाय
 तृणवत्पुरः पुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि । यदि त्वैणं देवी
 यमनिरत देहार्धघटनादवैति त्वामद्वावत वरद मुग्धा युवतयः
 ॥ २४ ॥ श्मशानेष्वाक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचराश्रिता-
 भस्मालेपः सृगपि नृकरोटीपरिकरः । अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु
 नामैवमखिलं तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ २५ ॥
 मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः ग्रहण्यद्रोमाणः
 प्रमदसलिलोत्सञ्चितदृशः । यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्ज्याऽ-
 मृतमये दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥ २६ ॥
 त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहस्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु-
 धरणिरात्मा त्वमिति च । परिछिन्नामेवं त्वयि परिणतां विश्रुतु

गिरं न विद्वस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २७ ॥ त्रयीं
 तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरानकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिद-
 धत्तीर्णविकृति । तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरनुरन्धानमणुभिः
 समस्तव्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥ २८ ॥ भवः
 शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह महांस्तथा भीमेशानाविति
 यदभिधानाष्टकमिदम् । अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुति-
 रपि प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते ॥ २९ ॥
 वपुष्पादुर्भावादऽनुमितमिदं जन्मनि पुरा पुरारे ! नैवाहं कचिदपि
 भवन्तं प्रणतवान् । नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेष्यऽनति
 मान्महेश ! क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥ ३० ॥ नमो
 नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो नमः क्षोदिष्ठाय सरहर
 महिष्ठाय च नमः । नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
 नमः सर्वस्मै ते तदिदमति सर्वाय च नमः ॥ ३१ ॥ बहलर-
 जसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसै तत्संहारे हराय
 नमो नमः । जनसुखकृते सत्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः प्रम-
 हसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३२ ॥ कृशपरि-

णति चेतः क्लेशवश्यं कचेदं कच तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्व-
 द्द्विः । इति चकितमऽमन्दीकृत्य मां भक्तिराऽधाद्वरंदं चर-
 णयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥ ३३ ॥ सुरभुजगनरेन्द्रैर्वर्चितस्ये
 न्दुमौलेः प्रथितगुणगरिम्णो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः । सकलगुणव-
 रेण्यः पुष्पदन्ताऽभिधानो व्यदधदऽलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतद्गरीयः
 ॥ ३४ ॥ असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-
 शाखा लेखनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्व
 कालं तदपि तव गुणानामीश ! पारं न याति ॥ ३५ श्री-
 पुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवति भूतपति-
 र्महेशः ॥ ॥ इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः ।
 अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥

भैरवस्तुतिः ॥ अतिभीषणकटुभाषणयम-
 किंकरपटलीकृतताडनपरिपीडनमरणागमसमये । उमया सह
 मम चेतसि यमशासन निवसञ्छिव शंकर शिव शंकर हर मे
 हर दुरितम् ॥ १ ॥ अतिदुर्नयचटुलेन्द्रियरिपुसञ्चयदलिते
 पविकर्कशकटुजल्पितखलगर्हणचलिते । शिवया सह मम
 चेतसि शशिशेखर निवसञ्छिव० ॥ २ ॥ भवभञ्जन सुररञ्जन
 खलवञ्चन पुरहन् दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक भग-
 वन् । गिरिजावर करुणाकर परमेश्वर भयहञ्छिव श० ॥ ३ ॥
 शक्रशासन कृतशासन चतुराश्रमविषये कलिविग्रह भवदुर्ग्रह
 रिपुदुर्बलसमये । द्विजक्षत्रियवनिताशिशुदरकम्पितहृदये शिव०
 ॥ ४ ॥ भवसंभवविविधामयपरिपीडितवपुषं दयितात्मज-
 ममताभरकलुपीकृतहृदयम् । कुरु मां निजचरणार्चननिरतं भव
 सततं शिव० ॥ ५ ॥ इति चामरार्थं जयस्तुत्यादि ।
 शिवस्तोत्रत्रयम् ॥ अथ पञ्चाक्षरषडक्षरशिवस्तुतिः ॥
 नागेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय भस्माङ्गरागाय महेश्वराय । देवा-
 धिदेवाय दिगम्बराय तस्मै नकाराय नमःशिवाय ॥ १ ॥

मातङ्गचर्माम्बरभूषणाय समस्तगीर्वाणगणार्चिताय । त्रैलोक्य-
 नाथाय पुरान्तकाय तस्मै मकारा० ॥ २ ॥ शिवामुखाम्भोज-
 विकासनाय दक्षस्य यज्ञस्य विनाशकाय । चन्द्रार्कवैश्वानरलो-
 चनाय तस्मै शिकारा० ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुम्भोज्ज्वगौतमादि-
 मुनीन्द्रवन्द्याय गिरीश्वराय । श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय तस्मै
 वकारा० ॥ ४ ॥ यज्ञस्वरूपाय जटाधराय पिनाकहस्ताय
 सनातनाय । नित्याय शुद्धाय निरञ्जनाय तस्मै यकाराय०
 ॥ ५ ॥ इति ॥ ॐकारं विन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति
 योगिनः । कामदं मोक्षदं चैव ॐकारं तं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
 न जातो न मृतो यश्च क्षयो यस्य न विद्यते । नमन्ति दैवताः
 सर्वे नकारं तं० ॥ २ ॥ महादेवं महावक्त्रं महाध्यानपरा-
 यणम् । महापापहरं देवं मकारं तं० ॥ ३ ॥ शिवात्परतरो
 नास्ति शिवशास्त्रेषु निश्चयः । शमन्ति सर्वपापानि शिकारं०
 ॥ ४ ॥ वाहनं वृषभो यस्य वासुकिः कण्ठभूषणम् । वामे
 शक्तिधरं देवं वकारं तं० ॥ ५ ॥ यत्र तत्र स्थितो देवः
 सर्वव्यापी महेश्वरः । यो गुरुः सर्वदेवानां यकारं तं० ॥ ६ ॥

अथ ब्राह्मीविद्या ॥ ॐ ॐ ॐ त्रिगुणपुरुष क्षेत्रचर
 मोहं भिन्धि रजस्तमसी भिन्धि, प्राकृतपाशजालं सा-
 वरणं परिहर सत्त्वं गृहाण पुरुषोत्तमोसि सोमसूर्यान-
 लग्रवरपरमधामन् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरस्वरूप सृष्टिस्थितिसं-
 हारकारक-भूमध्यनिलय तेजोसि धामासि अमृतात्मन्
 ॐ सत्सत् हंसः शुचिपत् वसुरन्तरिक्षसत् होता वेदिपत्
 अतिथिर्दुरोण-सत् । नृषत्वरसत् ऋतसत् व्योमसत्
 अज्जागोजाऋतजा अद्रिजा ऋतं परंब्रह्मस्वरूप सर्वगत
 सर्वशक्ते सर्वेश्वर सर्वेन्द्रियग्रन्थिभेदं कुरु कुरु परमंपदं
 परामर्शय परमार्गं ब्रह्मद्वारं सर कुमार्गं जहि पाद्वोशिकं
 शरीरं त्यज शुद्धोसि बुद्धोसि विमलोसि क्षमस्व स्वपद-
 मास्वादय आस्वादय स्वाहा ॥ इति ब्राह्मीविद्योपनिषत् ॥

براهمی و درهیا

اوم اوم اوم - ترگونہ ، پورشر ، کھیتترچہ - موہم ، بھندی
 رجن کشی ، بھندی - پراکرتہ ، پاشہ جالم ، ساورنم ، پری ہر ، ستوم
 گر بانہ ، پڑشوتموسی ، سومہ سوریا نلہ پرور پرہ دھامن ، برہمہ ،
 وشنو ، ہیشور ، سوروپہ ، سرشی ستھتی ، سمہار ، کارکہ ، بھرو دھیمہ
 نلیہ ، تھوسی ، دھاماسی ، امرتا مین اوم ، تہ ست ہنساشوچی
 شت ، و سورنہ رکھ ست ، ہوتا ویدی شت ، اتھتی ، دورونہ
 ست - نرشت ، ورست رتہ ست ، دیومہ ست ، ابجا ، گوجا ، رتہ جا ،
 اورجا ، رتم ، پرہم ، برہمہ سوروپہ ، سروگتہ ، سروشکتی ، سرویشور ،
 سرویندریہ گرنھتی بھیدم ، کوروکورو ، پرہم پدم ، پرہمرشیہ پرہمارگم ،
 برہمہ دوارم ، سر ، کومارگم ، جہی ، شت کوشنکم شریرم ، تیجہ ، شودھوی ،
 بدھوسی ، ویلوسی ، کھسو سوپدم ، آسوادیہ ، آسوادیہ ، سواہا -

مانگہ ، چرامبھر ، بھوشنائی ، سمتہ ، گروانہ ، گنارِ چٹائی - ترئیے ، لکئیے
 ناتھائی ، پورانِ شکائی ، تسمیے مکارائی نماہ شوائی (۲۱) شیوا موکھا مبھوجہ ،
 وکاسنائی ، دکھسی ، یگیہ سی ، ونا شکائی - چندرارکھ ، ویشانز ، لوچنائی ،
 تسمیے شیکارائی نماہ شوائے -

(۳) وشٹھ کو مبھوت بھوگو تمار ، موندیر ، وندیائی ، گریشورائی - شری
 نیلہ کنٹھائی ، ورشہ دو جائے ، تسمیے وکارائی نماہ شوائے (۴) یگیہ سور و پائی ،
 جٹا دھرائی ، پناکہ ہستائی ، سنا تنائے - نیتائی ، شودھائی ، نرجنائے ،
 تسمیے یکارائی نماہ شوائے -

او مکارم ، بندو سمیو کتم ، نیتم ، دھیانیتی ، یوگیناہ - کادم ، موکھیدا
 چنواو مکارم ، تم نمائی تم (۱) نہ جاتو ، نہ مرتو ، لیشچہ ، کھیو ، یسے نہ ودتیے ،
 نمٹے دیوتاہ ، سروے نکارم تم نمائی ہم - (۲) ہبادیوم ، ہبادکترم ، ہبا
 دھیانہ پرائیم - ہبا پا پہ ہرم ، دیوم ، مکارم تم نمائی ہم - (۳) شوات پرترو
 ناستی ، شو شاستریے شو لیشچیاہ شمنتی ، سروپا پائی شیکارم تم نمائی ہم
 (۴) داہنم ورشہو ، یسے ، واسوکی ، کنٹھ بھوشنم - وائے شاکتی دھرم
 دیوم ، وکارم تم نمائی ہم - یتر ترستھتی دیواہ سروپا پائی ہیشوراہ -
 یوگور و سرو دیوانام ، یکارم تم نمائی ہم -

بھیر و ستوتی :- اے ، بھی شنہ ، کٹو بھاشنہ ، میہ کٹکر ، پٹلی ۔
 کرتہ ، تاڈنہ ، پری پی ڈنہ ، مرناگہ ، سمیئے ۔ اومیا ، سہہ ، ممہ ، چے تسی
 میہ ، شاسنہ ، نوسن ۔ شو ، شنکر ، ہرے ہر دور تم ۔ (۱) اتی دُور نیہ ، چٹو
 لیندری ، رپو ، سنجیہ ، دلتے ۔ یہ و ، کرکشہ ، کٹو ، جل پتہ ، کھلہ ، گرہنہ
 چلتے ۔ شو یا ، سہہ ، ممہ چے تسی ، ششہ شیکھر ، نوسن ، شو شنکر (مذکورہ)
 (۲) بھو بھجنہ سور ، رجنہ ، کھلہ و بجنہ ، پور ہن ۔ دُوجا تئکہ ، مدنا تئکہ ،
 بھگون ۔ گر جاور ، کرونا کر ، پریشور ، بھہ ہن ، شو شنکر (مذکورہ)
 شکر شاسنہ ، کرتہ شاسنہ ، چترا شرمہ ، وشے ۔ کلہ و گرہ ، بھو دور ،
 ۵۔ رپو دور بلہ سمیئے ۔ دوجہ ، کھیر یہ ، ویتا ، ششو ، در ، کمپتہ ، ہر دے
 شو شنکر (مذکورہ)

(۴) بھو ، سمبھو ، وودھامیہ ، پر پیرتہ ، وپوشم ۔ دیتا تھہ ، ممتا بھر ، کلوشی
 کرتہ ہر دیم ۔ کور و مام بخہ چر نار چنہ ، نر تم ، بھو ، ستہ تم ، شو شنکر ، شو شنکر
 ہرے ہر دور تم ۔

نچہ اکھر شٹھ اکھر ۔ شو ستوتی ۔ ناگیندر ہارائی ، تر لوچنائی ، بھسا نگہ
 لاگائی ، ہیہ شورائی ۔ دیوا دھی دیوائی ، دگبھرائی ، تسمیئے ، نکارائی ،
 نماہ شوئی ۔ (۱)

نتی ، چتیاہ ، کلیشہ وشیم ، کوچیدم ، کوچہ ، تو ، گوئہ ، سیمو ،
 لنگنی ، شہ شوت ردھی - پتی ، چکیتم ، امندی کرنے ، مام ہلکتی ،
 رادھات - ورد ، چرنیوستے ، واکیہ پوشپوپہ ہارم -
 (۳۳) سور ، بھوجکھ ، نریندریئے ، ارجپہ سیندو ، موئے - پرتھیتہ گوئہ ،
 گرہینو ، گیان ، کاروئیہ ، موڑتے - سکھ گئے ، ورینیاہ پشپو
 دننا ، بھدانو ، ویدت ، الوگھ ورتیئے ، ستو ترم ، ایے تت
 گری یاہ -

(۳۴) استہ ، گری سمم ، سیات ، کجلم سندھو پاترے سور
 ترو ، ورشا کھا ، لیکھنی ، پترم ، اوروی - لکھتی یدی گرہی تا ،
 شار دھا ، سرو کالم تت اپی ، تو ، گنا نام ، اپی شر ، پارم ،
 نہ پاتی - (۳۵) شری ، پشپہ دننہ ، موکھ پنکچہ ، نرگتے نہ ستو ترینہ ،
 کلیوشہ ، ہرے نہ ، ہر پرے نہ - کنٹھس تھتے نہ ، پٹھتے نہ ، سیابھی
 تے نہ - سو پری نیتو ، بھوتی بھوتہ پتی ، ہیشاہ - (۳۶) اپتی شا ،
 وانگنی پوجا ، شری مت شنکر پادیوہ ، ارپتا ، تے نہ ، مے ،
 دیواہ ، پری تیام ، چہ - سدا شواہ -

بیت قوم، نہ بھوسی (۲۷) تریم، تسرو، ورتی، تر بھو و نم، اتھوترن،
 اپی، سوران، اکارادیئے، ورئیئے، تر بھرا بھی ددھترنہ و کرتی۔ توری
 یم، تے، دھامہ، دھونی بھر، اُور نندھا نم، انوبھی۔ سمستہ ویستم،
 توام، شرنہ د، گرنا یتوم، یتی، پدم (۲۸) بھواہ مشرو، رُودراہ، لپشو
 پتر، اتھو گراہ، سہہ، جہان۔ تتھا، بھی مے، شالو، یتی، بیت، ابھی
 دھانا شٹکم، ایدم۔ انوشمن، پریتے کم، پروچرتی، دیوشر ترپانی۔
 پر یا یاسمئے، دھامنے، پرنی ہستہ، مانہ سیوسی، بھوتے (۲۹) دیوش،
 پرادور، بھاوات، انومیتم، پدم جمنی، پورا۔ پورارے، نیواہم، کوپت
 اپی، بھونتم، پر نہ تہ وان کمن، موکھتاہ، سم پرپی، اتنور، اہم، اگرے
 پنتی مان۔ ہمیشہ کھیتویم، ت، ایدم، اپرادھ، دویم اپی (۳۰) نمو،
 نے دشتھائے پریرے دو، دوشٹھائی، ماچہ، نمو۔ نماہ، کھیودشتھائی، سمرہر
 ہمیشٹھائی چہ نماہ۔ نمو، دوشٹھائی، ترینہ، یو دوشٹھائی، ماچہ، نمو۔ نماہ،
 سروسمئیے، تے، ت، ایدم، اتی، سروائی چہ نماہ، ہلہ رجبے، دشتوت
 پتو، بھوائی، نمو نماہ۔ پر بل متے، ت سمہارے، ہرائی، نمو نماہ۔ جنہ
 سوکھ کرتے، ستودرکتو، مرٹائی، نمو نماہ۔ پر مہ سہی، پدے، نسترئیے،
 گوئیئے، شوائی، نمو نماہ۔ (۳۲) کرشہ پر

سوام ، دُوہیترم - گتم روہیت بھوتام ، ررمی شوٹم ، رے سے ، وپوشا -
 دھنوش پانیر ، یاتم ، دوم اپی ، سپترا ، کرتھ ، اموم ترستھم ، تے دھیانی ،
 تھنہ ، نہ ، مرگہ ویا دھ رجبساہ -

(۲۲) پلوروم ، لا ونیم ، ووسنہ ، تنوستے ، وورشہ تام ، مونی نام دارا
 نام ، سم اجینی ، سہ کوپہ ویتی کراہ - تیو جگنے گوہیے ، سرکت اپی ، سپریام
 ودھتام - دھروم ، موکیو ، شلی لم ، کم اپی ، پور شارتھ پرسہ وتے (۲۳)
 سولا وینا ، شنسا ، دھرتہ ، دھنوشم ، اہنائی ، ترنہ وت ، پوروا ، پلوشٹم ،
 درشتوا ، پور متھنہ ، پوشپا یڈھم اپی - یدی ، تریم ، دیوی ، میہ نرتہ ، دیے
 ہاردھ ، گھٹنات - اوتی توام ، ادھاوتہ ، ورد ، موگھا یووتیاہ (۲۴)
 شمشائے شوا ، کرڈا ، سمرہ ، پشاچاہ ، سہپر استچا ، بھسالمے پاہ ، سرک اپی ،
 نرکہ روٹی پرکیراہ - امنیکلم ، شلیم ، تو بھوتو ، نامیٹوم ، اکھیل تمھاپی ، سمرتری
 نام ، ورد ، پریم ، منگلم ، اسی (۲۵) مناہ ، پرتیک ، چتے ، سودھم ، اودھا
 یاتہ ، مہ روتاہ - پرہر شیت روماناہ ، پرہ داسلہ لوت ، سنجہ تہ درشاہ -
 یالوکیا ، بلادم ہر دیو ونہ جیامرت میے - ددھ تینتس ، تہ توم ، کم اپی مہ
 نس تیکلہ بھوان - توم ارکس توم سوما توم اسی پوش توم ہوتہ وٹس ،
 توم ، آپس ، توم ، دیومہ ، تومہ ، دھر نر آتما ، توم یتی چہ - پرچھنام ، یوڈا
 توپی ، پرنتام ، بھر توگرم ، نہ ، ودمس ، تہ تنتوم ، ویم ، اریہم ، تو

یئے، قوم، نہ سی، نو، وائیو، و بھوتا (۱۶) ویت ویاپی، تاراگنہ گوئیہ
 فنیوت گمہ روچہ۔ پرواہو، واران، یاہ، پرشہ، لگھو، درشاہ، شرسی
 تے۔ جگت دوی پاکرم، جلد دھی ولہیم، تینہ، کرتہ می۔ تینے نیو نیے ییم،
 دھرتہ ہمہ، دیویم، تو، وپوہ۔ (۱۷) رتھاہ کھیونی، یتا، شتہ، دھرتہ،
 اگیندرو، دھنور تھو۔ رتھانگے، چند راکو، رتھ چرنہ پانی، شریتی
 ددھ کھیوتے، کویم، ترپور، ترنم آڈمبر، ودھی۔ ودھیے کرڈ نیتو،
 نہ کھلو، پر تنترہ، پر بھو دیاہ (۱۸) ہری ستے، سا سہ سرم، کملہ،
 بہ لم، آدھاپہ، پدیور، یت ایے کوئے، رتھمن، پنجم اودھرت نیتر کہ
 لم۔ گتو، بھکیتو دریاہ، پر نتم، اسو، چکر، وپوشس، تریا نام،
 رکھیا یئے ترپور ہر، جاگرتی، جگتا م (۱۹) کرتو، سوپتے، جاگرت، قوم
 اسی، پھلہ یوگے، کرتو مہ تام۔ کو کر مہ، پردو ستم، پھلتی، پورشارا دھنم
 رتے۔ اتس توام، اوت پر یجیہ، کرتو شتو پھلہ دانہ پرتہ بھووم۔ شرتو،
 شر دھام، بدھا، درڈھ پرکراہ، کرٹو سو جناہ۔ (۲۰) کر یا د کھیو، دکھیا،
 کرتو پتر، ادھی شس، تنو بھرتام۔ رشی نام، آرتی جم شرنہ دہ،
 سد سیاہ، سور گناہ۔ کرتو، بھرمشس، توتاہ، کرتو پھلہ، ودھانہ،
 وسیہ نہ نو، درھوم، کرتو، شر دھا، ودھورم، ابھنی چارائی۔ ہی،
 مکھاہ۔ (۲۱) پر جانا تھم، ناتھ، پر سہ بھم ابھکم۔

یت باہون ، ابھرتہ ، رنہ کنڈ و پروشان - بشراہ ، پدمہ شریے نی - رچہ
 نہ ، چرنامہجورہ ، بلے - ستھرایاستوت ، بھکتے ، ترپور ، ہرہ وسفورجیم ، پدم -
 (۱۱) اموشی ، توت سیوا ، سم ادگتہ ، سام ، بھوجہ دتم - بلات ، اکیلا سے پی ،
 توت ادھی ، وستو ، وکرہ بیتا - البھیا ، پاتالے ، پیلہ سہ ، چلہ تامگو شستہ ،
 شری - پرتشتھا ، تو یاست ، دھروم ، اوپہ چتو ، موہیتی ، کھلاہ (۱۲)
 یت ردھم ، سو ترا منو ، ورد پر مو جیہ اپی ، ستم - ادھچکرے ، باناہ ،
 پرجنہ ویدیہ تر بھو ناہ - نہ تت چترم ، شمن ، وروسی تری ، توت چرنیو -
 نہ کیسا پی ، اونتیہ ، بھوتی شری شس تو سی ، ونہ تی ہ - (۱۳) اکاٹہ برھمانہ
 کھیہ چکیہ ، دیوا ، سور کرپا - ودھیسیا ، ست یا ، تر نینہ ، وشم ، سم
 ہرتہ وتاہ - سہ کلما شاہ ، کنٹے ، تو نہ کورتے ، نہ شریم اہو ، وکارو پی
 شلا گھیو ، بھو نہ بھئیہ بھنگہ ، وینی ناہ (۱۴) اسدھار تھا ، نیو ، کوچت
 اپی ، سہ دیوا سر نہ رے ، نہ ورتن تے ، نیتم ، جگہ تی ، بچے نو ، لسی و شکھاہ
 سہ لشن ایشہ ، قوام ، پتر سور سادھارنم ، ابھوت - سمرہ ، سمر تو یا تما ، نہی ،
 وشی شو ، پتھیہ ، پر بھواہ (۱۵) ہی یادا گاتات ، ورجہ تی ، سہسا سمشہ
 پدم - پدم ، وشنور بھرامت ، بوجہ ، پرگہ ، روگنہ ، گرہ گنم - جہور دیور ، دوتیم
 یاتے ، نہرتہ جٹا تاڈتہ ، تٹا ، جگت رکھیہ -

کویم ، کا بخت ، مؤخریتی ، موہائی ، جگنام ۔

(۵) اجناؤ ، لوکاہ ، کم آؤ وونٹوئی ، جگنام ، ادھشتا تارم ، کم ۔ بھوودھر ،
 اندرتی ، بھوتی ۔ انی شو ، واکوریات ، بھوونہ ، جنہ نے ، کاہ ، پری کر دیہ
 تو ، منداستوام ، تیرور ، سم شے رتہ ، پچے ۔ (۶) ترینی ، سناکیم ،
 یوگاہ ، پشوپی ، متم ، ویشنوم ، ایٹی ۔ پر بھینے ، پرستمانے ، پریم پدم اداہ
 پتیم ایٹی چہ ۔ روپی نام ویشتریات ، رجو کوٹیلہ ، نانا پتھ جو شام ۔ درنا
 ایے کو ، گہ میس ، توم اسی ، پچے سام ، ار نہ و ، یو و (۷) مہیو کھیہ ،
 کھو انکم ، پرشور ، اجینم ، بھسمہ ، فناہ ۔ کپالم ، چے تی یت ، تو ، ورد
 تنروپہ کرنم ۔ سوراستام ، تام بر دھم ، ددھتی ، تو بھو ، بھرو ، پرتی
 بتام ۔ نہی سوامتا ، رام ، وشہ یہ ، مرگہ ترشنا ، بھرمہ پتی ۔ (۸)
 دھروم ، کشپت ، سرورم ، سکلم ، اپرستو ، درھوم ، پدم ۔ پرو ، دروویا ،
 درویے جگہ تی ، گدتی ، ویستہ وشہیے ۔ سمتے ، پے قسمن ، پور متھنہ ، تیر
 وسمتہ ، یو وستون ، جی ہرے می توا ۔ نہ کھلونہ نو ، درھشتا ، موکھ رتا ۔
 (۹) تہ ویشوریم ، یت نات ، یت اوپری ، ورنچو ، ہر اداہا ۔ پرچے توم ،
 یاتو ، انہ لم انہ لس ، کند ، وپوشاہ ۔ تتو ، بھکتی ، شر دھا ، بھر گورو ، گرت
 بھام ، گر شہ یت سویم ، تھتے ، تابھیام ، تہ ، کم او ورتیر ، نہ پھلتی (۱۰) ایٹنا ،
 آسا دیے تر بھو ورم ، اویری ، ویتہ کرم ، دشاسیو

۲۳ شونہنس تو تر

(۱) اوم - مہناہ ، پارم تے ، پرمہ وڈو شو ، یدے سہ درشی - ستو تر ، بھماہ
نام ، اپنی ، تدوسہ ناس توی ، گراہ - اتھا واجیاہ ، سرواہ ، سومتی ،
پرنا ما ودھی ، گرہن ، مہاپے شس تو ترے ، ہر ، ہراپہ وادہ ، پکراہ
(۲) اتی تاہ ، پنٹھام ، توچہ ، مہا ، وانگ منہ سہ یور ، اتہ تت ، ویا
ورتیا یم ، چکر تم ، ابھی دھتے ، شرور تر ، اپنی - سہ کسے ، ستوتہ ویاہ ،
کتی وڈھ گوناہ ، کسی ، ویشیاہ ، پدے تور واپی نے ، پتہ تی ، نہ مناہ
کسی نہ وچاہ -

(۳) مھو سفی تا ، واجاہ ، پرم امر تم ، ہرمتہ ولس - تہ وا : مہن ،
کم ، واک ، اپنی سرگورور ، وسمیہ ، پدم - مہ ، تو یے تام ، وانم گنہ
کتھ نہ پوینے نہ ، مہو تاہ ، پونا می تیر تھے سمن ، پور متھ نہ ! بدھرا وپو
تا - (۴) تہ ویئے ، شوریم ، بیت تت جگت اودیہ رکھیا ، پرلیہ کرت ،
تریہ ، وستو ویستم ، تسر شو ، گنہ بھنا سو ، تہ شو - ابھ ویا نام ، اسمن
ورد ، رمہ نی یام ، ارمہ نم ، وہن ٹوم ، ویا کروشم ، وددھتہ ، یہ جیے کے ،
جڈدھیاہ (۵) کم اپنی ہا ، کم کایاہ ، سہ کھلو ، کم اوپالیں ، تر بھو نم ، کم ادھار
دھاتا ، سر جتی ، کم اوپا دانم ، ایتی چہ - اتر کیئے ، شور یئے ، تو نی ، انہ
وسر دھستھو ، ہتہ دیاہ - کو تر -

ماتر پکھیا سٹوے کے چت ، اے چانیے ، پتر بچہ جاہ - گور و شوثر
 بندھو نام ، اے کو لے شو ، سم اوت بھواہ - اے پریت بھاوم ، آپناہ
 اے چانیے شرادھ درجہ - جہ دانے نہ ، تے سروے ، بھکتام تریتم ،
 اوت مام - سمتہ ماتا پتر بھو ، وادشہ دیوتے بھیاہ پتر بھو ہمہ
 پانم سوداہ ، کھیر پانم سوداہ - مدھو پانم سوداہ تلود کم سوداہ -
 اود کہ تر پنم سوداہ - ہمہ مم ہمہ مم رجہ تم ، رجہ تم -

دائیاں یگنو پویت رکھ کر پڑھیں :-

نود یوے بھیاہ (انگوٹھ اور گلے میں یگنو پویت رکھ کر) :- سواہا
 رشی بھیاہ (دائیاں یگنو پویت رکھ کر) سودا پتر بھیاہ (دائیاں
 یگنو پویت رکھ کر) آبرھس ہتھ پرینتم ، برھمانڈم ، سچراچرم - جگت
 ترپیتو ترپیتو ترپیتو ایوم اسٹو -

سوریہ بھگوان کو پر نام کرتے ہوئے پڑھیں :- نودھرمہ ندھانائے
 نماہ سو کرتہ سا کیئے - نماہ پرتکیشہ دیوائے ، باسکرائے نموناہ - شانتی ،
 پوشٹی ، تنھا تو شٹی ، سنوئے توت پر ساداتاہ - سرو پاپہ پر شانتیچہ ،
 تر تہ راجہ انوسٹوتے -

سندھیا اور پاسن ودھی سہایت

(اوپر کی طرف نمسکار کرتے ہوئے پڑھیں) :- منہ اور دھوائے دے
 مذکورہ (بچے کی طرف) نمودھرائے دے یا شیچ دیوتاے تسیام
 پرتی و سنتی ، یے تابشیچ ، دومانہ - (ترپن کرتے ہوئے پڑھیں) :-
 اوم نموبرھنے ، نمودھرائے ، منہ پر تھیوئیے ، منہ اوشدھی بھیا
 نمودھرائے ، نمودھرائے پتے ، نمودھرائے ، برہتے ، کرنومی - پتی ، ایے تاسا
 ایو ، دیوتا نام ، سار شٹم سائیو مجیم ، سہ لوک نام ، سامی پیم آپنوتی - یے ایوم
 ودوان سودھیا ایم ، ادھی تے - برہما دیاہ ، سروے ، دیوتا ترپنٹو -
 (گلے میں یگنوپوت رکھ کر پڑھیں) :- سنہ کا دیاہ ، سروے رشیہ ،
 ترپنٹو ، ترپنٹو (بایاں یگنوپوت رکھ کر) - اگنی شواتا دیاہ ، سروے
 پترہ ترپنٹو ، ترپنٹو ، دیوتا بھیاہ پترہ شیچ ، مہا یوگہ بھیا
 ایوچہ - منہ ، سوداہ چہ ،

_____ سوداہ چہ نیتیم ، ایو ، بھوٹو ای ہے - اوم ت ست
 برہمہ ادھیے تاوت تھتوادے - پتا اموگہ کو تراہ سودا منہ - ترپتیام ، ترپتیام
 ترپتیام - (ایسے ہی) پتا مہاہ - پرتا مہا - ماتا سودھا منہ ترپتیام ترپتیام ،
 ترپتیام - (۳) - - - - - پتا ہی سودھا منہ ترپتیام (۳) پرتا ہی
 مذکورہ ماتا مہا سوداہ پرماتا مہا - وردھ پرماتا مہا - پرماتا ہی - وردھ
 پرماتا ہی سوداہ منہ ترپتیام (۳) (ایسے ہی اور پتروں کو ترپن کر کے

گایترم ، وردا بھیا نکوشہ کرام ، شولم ، کپالم گوئم ، شنکھم ، چکرم ،
 اتھار پندھو یوگلم ، ہستیہ ، دھننتم بھجے - (تین بار پڑھیں) :- آگھ ، وردا
 دیوی ، تیر کھیرے ، برہمہ وادی - گایتری چھند سام ، ماتر برہمہ یوئے ،
 نموسٹوئے

پرانایام کر کے ترین کرتے ہوئے پڑھیں) :- دشہ بھرنہ چرتم ، شتینہ
 چہ پورا کرتم - تریو گو تھم ، سہسریہ ، گایتری ، ہن تی کو لی شتم ؛ دیوا ، گاؤ
 شر و تریاہ - دیوا گاؤ وودو - گاؤم ، ووتا ، گاؤم ، بیتہ ، منہ س
 پتہ ، یتم دیو یگم سواہا - واپے سواہا ، واتے واہ (یورب دشا کو منسکار
 کرتے ہوئے پڑھیں) :- اوم نماہ پراچے دشتے ، یاشچہ ، دیوتا ، ایے تہ
 سیام پرتی و سنتی یے تابشیچہ دو نماہ - (یورب دکھن کوئن کو منسکار کرتے
 ہوئے پڑھیں) :- نوا و انترائے دشتے مذکورہ (دکھن دشا کو) نمود کھینائے
 دشتے یاشچہ مذکورہ (دکھن کچھم کوئن کو) نمود انترائے دشتے مذکورہ (کچھم
 کو) نما پرتی چے دشتے مذکورہ (کچھم اتر دشا کو) نمود انترائے دشتے مذکورہ
 (اُتر دشا کو منسکار) نماہ اودی چے دشتے مذکورہ (اُتر یورب دشا کو
 نمود انترائے دشتے یاشچہ ، دیوتا ، ایے تہ سیام ، پرتی و سنتی یے تابشیچہ
 .. نماہ -

ہاگا نیتری شا پودھار منتر سے وِشوا منتر ریشی - وِشٹار پنکھتی گایتر
چھندہ - سوتاد یوتا - شا پودھارے - وِند یوگاہ -

(نیچے لکھے ہوئے چار وید منتروں کا دشانش کریں) :-

اوم برہمہ ناگنی سم ودانو ، رکھوہا ، بادھتا میتاہ - امی وایوستی
گرہم ، دورنا مایونم ، آتھئے (ریگ وید) ہرنیہ گرہجاہ ، سم ورتتا
گرے ، بھوتے سے جاتاہ ، پتر ایکہ آرت - سہ دادھار ، پر تھیویم ، دھیام
اوتے مام ، کیمئے ، دیوائے ، ہوشا ، ودھے مہ (یجر وید) اوم آوا یوئے
یاوا یہ دیا ، یانور ، وایا ، یواہ ، اوم ہروسی - پاپمانم ، مے ودھی
(سام وید) سو بھدرا ، پاونی ، سودھا ، گایتری ، وِشو بھیشم - وِشا پام
یے نام ، کرتوا ، یتھاسم - وِپری تنہ (اتھرو وید)
رپانی سے سنکپ چھوڑتے ہوئے پڑھیں :-

تت سوتورا یتی منتر سے ، وِشوا منتر ، ریشی ، گایترم چھندہ - سوتاد یوتا ،
دیوتا ، آتمنوا انگناہ ، کایو پار جتہ پاپہ نوار نار تھم - میتہ کر مہ منتم پتر ورگہ ،
سدھرتے ، جپے ، وِند یوگاہ - (۳) موکھتار درومہ ، ہیمہ نیلہ ، دھولہ
چھائیئے ، موکھئے ، تری کھینئے ، یوکتام ، پندو ، نبھ رتنہ ، موکتام ،
تتواتمہ ، ورناتما کام ،

دُھیو، ناسکا یام، ییش چکھوشے، 'ناہ' للاٹے پرچو دیات شری،
 تت سو تور ہر دیائے نماہ۔ ورنیم، شر سے سواہا۔ بھرگو دیو سے
 شکھائیے وشٹ۔ دُھی مہی، کوچائے ہوم۔ دُھیو، یوناہ، نیترا
 بھیا م، دوشٹ۔ پرچو دیات، استراے، فٹ اوم آپاہ،
 ست نہ یوہ۔ جیو تر نیتریو۔ رسو موکھے۔ امر تم للاٹے۔ برہمہ
 بھور بھواہ، سوروم، شری۔

(مدرائیں کرتے ہوئے پڑھیں :-)

تت سمائے نماہ۔ سہ سم پٹمائے نماہ۔ دوو تائے نماہ۔ تور
 وستر نائے نماہ۔ ود موکھائے نماہ۔ رے تر موکھائے نماہ۔
 نے چتر موکھائے نماہ۔ ام نیچے موکھائے نماہ۔ بھہ شٹھ موکھائے
 نماہ۔ رگوا دھو موکھائے نماہ۔ دے ویا پکا بچلے نماہ۔ وشکٹائے
 نماہ۔ سے یم پاشائے نماہ۔ دھی گرتھی کائیے نماہ۔ مہ سُموکھون
 موکھائے نماہ۔ ہی ولبھائے نماہ۔ دھی موٹھکائے نماہ۔ یومینائے
 نماہ۔ یو کورمائے نماہ۔ ناہ وراہائے نماہ۔ پرے سیم ہا کرانتائے نماہ۔
 چوہا کرانتائے نماہ۔ دمد گرائے نماہ۔ یات پلہ وائے نماہ۔ ایرا نایام
 کر کے سنکلیپ چھوڑتے ہوئے پڑھیں :- اسے شری۔

روہی تاکھیاہ ، سُو رِیو ، وِشِچِت من سا ، پونا تو - یِت برہما وادِشتمہ
 تنما ، ما ، ہیم سیت ، سُرِیا یہ ، بہ بھرا جائے ، وِیے نموناہ - (انگ
 نیاس کریں) :- ”نا بھو! او ہر دی! امہ! شِرسی! بھو! پادیوہ!
 بھو! ہر دی! سو! شِرسی! او! بھو! انگو شٹا بھیا م ناہ! بھو!
 تر جنی بھیا م ناہ! سو! مدھیا بھیا م ناہ! اہا! انا میکا بھیا م ناہ! اجناہ
 کنٹھ کا بھیا م ناہ! اُتپاہ! سِتم کرتلہ کرپ شٹا بھیا م ناہ! بھوہ ،
 پادیوہ! بھو! جانوہ! سو! گوہی! اُہا! نا بھو! اجناہ! ہر دی! اُتپاہ!
 کنٹھ سِتم، شِرسی! او! بھو! ہر دی! ناہ! بھو! شِرسی سو! اہا!
 سو! شِکھائے! وِشٹہ! اُہا! کوچائے! ہوم! اجناہ! نیترا بھیا م ، وِشٹہ!
 اُتپاہ! سِتم! استرائے ، فٹ - ت سوتور ، انگو شٹا بھیا م ناہ! ورِنیم ،
 تر جنی بھیا م ناہ! بھو! گو دیو سے مدھیا بھیا م ناہ! دھئی ہبی! انا میکا بھیا م
 ناہ! دھئیو ناہ! کنٹھ کا بھیا م ناہ! پرچو دیات کرتلہ کرپ شٹا بھیا م
 ناہ! ات پادیو! سوتور! جانوہ! ورِنیم! کٹیا م! بھو! نا بھو! دیو سے ہر دی!
 دھئی ہبی کنٹھ۔

دیواہ۔ (شکر بھگوان کا دھیان کرتے ہوئے پڑھیں)۔ برہمنس
 ترشٹوپ مناہ۔ اوم بیت جاگرتو، دُورم، اودیتے، دیوم، ندو، سُب
 تسے تھیے ویتی۔ دُورم کم، جوتی شام، جیوترا یکم، تن مے مناہ، شو
 سنکپم استو۔ یے نہ، کرما، نیپ سو، منی شنو گئے کرن ون تی ودتھے
 شو دھی راہ۔ بیت اپوروم، یکیم، انتاہ، پر جانام، تن مے مناہ شو
 سنکپم استو۔ بیت پر گیا نم، اوتہ چے تو، دھر تیشچہ، بیت جیوترا امر تم
 پر جاسو، ایسات نہ رتے کپنہ، کر مہ، کریتے۔ تن مے مناہ مذکورہ لیمن
 رچاہ، سامہ، یوچم شی، لیمن پر تشٹھا، رتھ نابھا و وارہ لیمن چتم،
 سروم اوتم پر جانام تن مے مناہ (مذکورہ) سوشار تھراشوان یو وین
 منوشان نے فی ییتی، ابھی شو بھر، واجناہ ایو و۔ ہرت پر تشٹم،
 بیت اجرم، یوشٹم تن مے مناہ (مذکورہ) اتھ یہ پی شہ، ایے تسمن
 منڈلے، پور شو، ییشچہ شہ، ہرن میاہ، پور شا۔ اتھ یہ پی شہ، ایے تسمن
 منڈلے، پور شو، ایم یو د سویم، د کھینے، کھین پور شاہ۔ شکیم رُودر سے
 یے اودگات پور ستات، ہتو، ارنوات، بی برا جہ ماناہ، ہر سے،
 مدھیے۔ سہ مام پر شہ بھو۔

اگر تاه۔ تے نہ دیوا ایجنہ، سادھیا، رشتہ لیشچے۔ تسات یگیات،
 سرو ہوتاہ، سم بھرم، پرشت آجیم، پشتون تان چکرے، وایہ ویان،
 آرنیان گرامیان چہ یے۔ تسات، یگیات، سرو ہوتاہ، رچہ سامانی،
 جہ گہرے۔ چند انسی، جہ گہرے، تسات، یوچن مات، اجایستہ،
 تسات اشوا، اجاین تہ، یے کے چو بھیا دتاہ۔ گاؤ، بہ، جہ گہرے
 تسات، تسات، جاتا، اجاویاہ۔ یت پورشم، وید دھوہ، کتی دھا،
 ویکلین۔ موکھم، کم اسے، کو باہو، کا اورو، پادا، اوچے تے۔ براہمنو
 سے موکھم، آسیت، باہو، راجہ نیاہ، کرتاہ۔ اورو، قت اسے، یت
 ویشاہ، پد بھیا م شودرو اجایستہ۔ چندر ما منسو جاتاہ، چکشیوہ، سورو
 اجایستہ، موکھات، ایندر شچہ، انیشچہ، پرانات، وایور، اجایستہ، نابھیا،
 آست، انتہ رکھم۔ شرشٹو، دھیوہ، سمہ ورتتہ، پد بھیا م، بھویر دشاہ
 شروترات تھا لوکان اکھلین۔ سہتا سیاسن، پردھیہ، تری، سہتہ،
 سمیدھا کرتاہ۔ دیوا یت یگیم، تھوانا، ابدھن پوروشم، پشتوم۔ یگے
 نہ، یگیم، ایجنہ دیوا، تانی، دھرمانی، پرتھانیاسن۔ تے بہ نامک،
 ہی ماناہ، سچنتہ یت، پوروے، سادھیہ، سنٹی

اوم، پہاٹ، بہت، پوتو، سویم، مدھوا پور، ددھت یگیہ پتا، او
 ہر توتم۔ وات جوہ یو۔ ابھیہ رگہ تیا قتا، پر جا پپرتی، بہدھا، وراجتی۔
 (وشو بھگوان کا دھیان کرتے ہوئے پڑھیں)۔ اوم آئوش ٹوبھے،
 سوکھ سے، ترشٹو جنتے، دیوتا۔ ویشوامتا، پور شاہ، ساکیات، پرشی،
 نامایا، سمرتا۔ اوم پڑش میدھا پڑش سے ناراین سے آرشم، اوم
 سہسر شر شا پور شاہ سہسراکیا سہسریات۔ سہ بھوم، ویشو تو دور تو
 تیش ٹھت، دشا ٹوٹم۔ پور شر، اودم سر دم، یت بھوتم، یت
 چہ بھویم۔ اوتا، مرتہ تو سے شفو، یت لے نہ، تی روہتے۔ ایستا
 واحد سے، مہیا تو، جیا یان چہ، پور وشر۔ پادو سے، ویشوا، بھوتانی
 تر پاد سیا مرتم، دیوی۔ تر پات اور دو اودیت پور و شاہ، پادو سے
 ہبھوت پوناہ۔ تو و شوم، ویا کرامت، سا شتا، نشے ابھی تسات
 وراثتہ اجایت، وراجو، ادھی پور شاہ۔ سہ جا تو، اتہ رچہ تہ، پشپات
 بھوم، اکتو، پوراہ۔ یت پور شینہ، ہوشا دیوا یگم اتہ نوہ۔ وسن
 تو، اسیا ست آجیم، گر شتہ، پدمہ، شرت، ہوی۔ تم یگ، پرشی
 پروکھین پور شتم، جاتم۔

شستوشی - سور یا چند سو، دھاتا، یتھا پوروم، اکلپیت - دیو،
 چہ، پرتیویم، چانتہ رکیم، استوسواہ - (سیر کو چھڑکتے ہوئے پڑھیں) :-
 اوم بھوہ، اوم بھواہ - اوم سواہ، اوم ہا، اوم جاہ، اوم تپاہ اوم،
 سیم (تین آپمن کرتے ہوئے پڑھیں) :- اتاہ چرسی بھوتے شو، گوہا
 ام، وشو تو موکھاہ - تو م یگیں تو م وشٹکار، آپو، جیوتی، رسو، مرتم، برہم
 بھور، بھواہ، سوروم - (پرانا یا م کر کے سر یہ بھگوان کی طرف تین جلاخیلی
 چھوڑتے ہوئے تین بار گایتری منتر پڑھیں) :- اوم بھور بھواہ، سواہ،
 ت، سو تو ر وغیرہ۔

راڈ پستھان کرتے ہوئے پڑھیں :- اوم، اودو، ینتم، اسہ س پری، جیوش
 پشنیتہ، اوتہ رم - دیوم، دیوترا، سوریم، اگنہ جیوترا اوتہ مم - اودیم، جائہ
 ویدسم دیوم، وہنتی، کیتواہ - دیشے، وشوٹائے سوریم - اوم چترم، دیوا
 نام، اودگانی کم، چکسور ہترے، ورونیہ گینے - آپرا، دھیاوا پر تھوی،
 انتہ رکیم، سور یہ آتما جگتس تھوشچہ - اوم تت چکسور دیوتہم، پورستات
 شکر م اوجہ رت - پشیم، شرده شتم - جیومہ شر داہ شتم - اوم ہنساہ،
 شوچی شت، وسورنہ، رکہ ست، ہوتا، ویدشت، اتی بھر، دورو
 ست - نرشت، ورست، رتہ ست دیومہ ست، ابجا، گو جا، رتہ جا، ادرجا۔
 رتم۔

سنو، کو پیاہ۔ آپو اسمان ماتراہ، شونہ سینٹو، گھرتے نہ، ما، گھرتے
 پاہ پون تو۔ وشنوم، ہی، پریم، پروہنتو، دیویراودیت آبھیہ،
 شوچر آپوتہ یے می۔ پدم، آپاہ، پروہتہ، یت کچت، دوترم، می۔
 یدواہم، ابھی دروہہ، یدوا، شیبہ، اوتانرتم۔ موچن
 تو، ماشپتقیات، اتھو، وارونیات، اوتہ۔ یتھو، یسمے،
 پڈویشات سردسات، دیو، کلیوشات۔ یت جاگرت، یت سو
 پتاہ، پاپم، ابھیہ جگامہ۔ سردسات ماتسات، یے نہ ساہ، پرہوچو
 تو۔ ددھی کراہو اکارشم، جشنو، اشوے، واجناہ، سوربھی،
 مکاکرت، پرہ آیونشی تارنشت۔ اوم درو پدا، دیوین،
 موٹو چاناہ۔ سوناہ، سنواتی ملات ایو۔ پوتری نہ، واجیم،
 آپاہ، شونہ ستو، یے نہ ساہ۔ اوم رتم چہ، سیم چابھی دھات، تپسو
 دھیمہ جایتہ۔ توراتر، اجایتہ، تو، سمرو، ارنہ واہ۔ سدرات
 ارنہ وات ادھی، سموتسرو، اجایتہ۔ اہورا ترانی، وید دھت وشنو
 ے۔ می۔



رچھاتی کو چھڑکتے ہوئے پڑھیں۔ آپو، پیشا، میو، بھواہ (پیروں کو) تانہ
 اور جے، دوحاتہ (سیر کو) چھے رنائی چکھے (چھاتی کو) یوواہ، شو، تھور۔
 (پیروں کو) تے بھاجہ تے ہناہ (سیر کو) اوشہ، جریو، ماتہ، راہ، (سیر کو) تھارنگہ
 مامہ دو (چھاتی کو) یے کھیا یہ چوتھ (پیروں کو) آپو، جنہ، تھاجناہ۔
 (چھاتی اور سیر کو) ہرنیہ، ورنہ، شوچہ، یاہ، پاوکا، یاسو، جاتاہ۔
 کشپو، یاسو، پندراہ۔ یا اگنم، گر، بھم، ددھرے، وروپا، تانہ، آپاہ،
 ستم، سیونا، بھونٹو۔ اوم یا سام، دیوا، دیوی، کرفونتی، بھلیشم، یا
 انتہ، رکے، بہو، دھا، بھونتی۔ یا اگنم، مذکورہ۔ اوم یا سام، راجہ، ورو، نو،
 یاتے، مدھے، ستیانرتے، او، پشین، جانا، نام۔ یا اگنم، مذکورہ۔ اوم
 شیوینہ، ما، چکھو، شا، پشیہ، تا، پاہ، شو یا تنوپس پرستہ، توچم، مے۔
 مدوشپتہ، شوچہ، یو، یاہ، پاوکا، تانہ، آپاہ، شمشیدنا، بھونٹو۔ اوم
 شودیو، میرا، بھشتہ، آپو، بھونٹو، پی، تیئے، شم، یور، ابھی، سو،
 ماہ۔ اوم، شنہ، آپو، دونیاہ، شنہ، سنٹو، نو، پیاہ، شنہ، شمد، ربا،
 آپاہ، شمو، ناہ۔

تور، درنیم، بھرگو، دیوسے، دسی نہیں، دجیو یوناہ، پرچودیات، اوم
آپو، جیوتی، رسو مرقم، برحمہ، بھور، بھواہ، سوروم (سایم کی تین آچمن
کرتے ہوئے پڑھیں) :-

اوم، اگنی شچہ، مامینوشچہ، مینوپتیشچہ، مینو کرتے بھیاہ، پاپے بھيو،
رکھینتام۔ یت اہنا، پاپم، اکارشم، منساواچا، ہستا بھيام، پد بھيام،
اودرینہ، ششنا۔ ہست، اولو مپتو، یت کچت، دورتم، می دم اہم
آپو امرتہ یونو، سیتے جیوتشی جہومی، سواہا۔

صبح کی تین آچمن کرتے ہوئے پڑھیں) :- اوم، سُریشچہ مامینوشچہ،
مینوپتیشچہ، مینو کرتے بھیاہ، پاپے بھيو، رکھینتام۔ یت راتریا، پاپم
اکارشم، منساواچا، ہستا بھيام، پد بھيام، اودرینہ، ششنا۔ راتریس
ت، اولو مپتو، یت کچت، دورتم، می دم اہم آپو امرتہ یونو، سیتے
جیوتشی، جو ہومی سواہا (مدھیا ہن کی تین آچمن کرتے ہوئے پڑھیں
اوم آہاہ، پونن تو، پرتھیویم، پرتھوی، پوتسا، پونا تو، مام۔ پونا تو، برحمہ نس
پتی، برحمہ پوتم، پونا تو، مام۔ یت اوجیشٹم، ابویم وا، یدوا، دو شترتم
مہ۔ سرودم، پوننتو، مام آپو، استام چہ، پرتی گرویم، جہومی سواہا۔

سریشچہ، دیوتاہ۔ چنندشچہ، ویابہرتی نام، ایکا کیرانام، اؤکتا کیم، دکیہا
 نام، ایتوکتا کیم۔ وشوامتر، رشی چندو، گایترم، سوتا تھا۔ دیوتوہ نہ
 جچے، گایتری، یوگ، اوجہ تے۔ آدا ہیامی، گایترم، سروپا پ، پرنا شے نم۔
 نہ گایتری، پر م جپیم، نہ ویابہرتی سم ہو تم۔ آگھ، دروے، دیوی، جچے
 مے، سنی دھو، بھو۔ گایتم، ترایے، یسات گایتری، قوم، تہا
 سمرتا۔ اگنی، دایوشچہ، سریشچہ، برہسپتیا، پہ، ایوچہ۔ ایندرشچہ، دھو
 دیواشچہ، دیوتاہ، سم اودا ہرتاہ۔ ایوم، آرشم، چندو، دیوتہ، ونے یوگم
 چانوسمرتے۔ گایتری، شکشام آجھدیے، گایتریو، سمنتاہ۔ آتمنشا پاہ،
 پرکھے، پرانایام، کوریات۔ (اچلی دھارن کرتے ہوئے پڑھیں)۔
 اوجوسی تی، گایترم، آداجیے، دیوانام، آرشم۔ اوجوسی، سہوسی، بلم اسی، براجوسی
 دیوانام، دھامہ ناماسی۔ وشوم اسی، وشوا یو، سروایوہ،
 ابھی بھوہ۔ (پرانایام کریں) پرانایام کانتر۔ اوم بھو، اوم بھواہ، اوم
 سواہ اوم ہماہ، جناہ، اوم تپاہ، اوم ستیم، اوم ت سوا

یتی دم، وکوتا، کرتوم، تہا، سارجم، جے۔ (پانی انجلی میں رکھ کر سنکاپ
 پڑھ کر ندی میں ڈالتے ہوئے تین بار پڑھیں) :- اپام پتے لے، ودھیے، پاشہ
 پانیئے، دھی ہی۔ تن نورو نو پر چو دیات۔ اوم ت ست برہمہ، ادے تاوت،
 تیتھوادے، اموکہ ماسہ سے، اموکہ یکھیے، تیتھو، اموکا یام اتمو وانگناہ،
 کا یو پار جتہ، پاپہ نوار نار قتم، مٹری وشنو پتر ترم، اموکہ ندیا پروا جیے،
 سنام اہم کرشیے، اوم کر دتھو۔ (سیر کو انجلی سے پانی پھینکتے ہوئے پڑھیں)
 اوم ت وشنو پر م پدم سدایشنتی سوریاہ۔ دو یو، چکھشور آتہ تم۔ ت
 وپراسو، وپنے یو، جاگر وانشاہ، سمندھتے، وشنو ریت پر م پدم
 (سیر کو چھڑکتے ہوئے پڑھیں) :-

اوم بھو اوم بھواہ اوم سواہ اوم ہبا، اوم جناہ، اوم پنہا، اوم تیرا اوم تیرمان
 کرتے ہوئے پڑھیں) :- اوم ہنساہ، شوچی شت و سور منتر رکھیے ست
 ویدی شت، اوتھتر دوروند، ست۔ ریشٹ، درست ریشٹ، درست
 ست، اکا، گوجا، ادوجا، رتم۔ (ترین کرتے ہوئے پڑھیں)
 بھیا دگے میں یگنو پویت رکھتے ہوئے پڑھیں) :- سوا مارشی
 یگنو پویت رکھ کر پڑھیں) :- سودا پتر بھیاہ (دایاں یگنو پویت
 پڑھیں) :- آبر جس نبھہ پر تیتھم، برہما ندم۔

ہرتے نہ، پاپے نہ، برصہ لوکم، درجائے ہم۔ (پہلی مٹی کو چار حصے کر کے
پہلا حصہ ماتھے پر ملتے ہوئے پڑھیں)۔ کوکسے، رودرد جلتی۔ مانس
تو کے تینے، مانہ آئو، مانہ گوشو، مانو اشویشو، ریریشاہ۔ ویران مانو،
رودرد بھامتو، ودھیر ہوشمنٹو، منسا، ودھیمہ تے۔

(دوسرا حصہ بائیں کندھے پر ملتے ہوئے پڑھیں)۔ اوم بھوہ اوم بھواہ
اوم سواہ۔ (تیسرا حصہ دائیں کندھے پر ملتے ہوئے پڑھیں)۔ اوم جہا،
اوم جناہ (چوتھا حصہ سر کو ملتے ہوئے پڑھیں)۔

اوم تپاء اوم سیتم۔ رپرانا یام کر کے پڑھیں)۔
ترتسیا واہنم، کوریات، تپت رکھیامی منترم۔ کورو کیترم، گیا گنگا، پر بھاسم،
پٹکرائی چ، ترتھا تانی سروانی، سنان کالے، بھونٹے۔ پرپہ دے،
روہنم، دیوم، اہمہ سام، پترم اور پترم۔ یاچتم، دے ہی مے ترتم، سرو پا پہ
پنوتیے۔ رودان، پرپہ دیے، وردان، سروان، اپسوشد ستوبم۔ سروان
بسوشد شیو، پرپہ دے، پر نہ تاہ، سرتھا۔ دیوم، اپسوشدم، دیوم، پرپہ
جمنی سودم۔ آہاہ، پونیاہ، پوہرا شیو، پرپہ دے، شرم۔ تھا۔ رودرا شجا
گنتر، سرپا شیو، ورونس تو اپ، یوچہ۔ شمن، تو اشوے پاپم، پونن تے

پندرہ - بیتہ پندرہ، بھیا جیے، تونو، ابھیم کردھی - مکھ ون چھگدھی، تو، تنہ
 اوتی بھر، وودشو، وودو، جہی (دکھن) سے دوسرے حصہ کو جل میں
 ڈالتے ہوئے پڑھیں :- شاسہ سیاوشو بھو، وودو، ایندرہ - سوستی
 وا، وشتی، ورترا، وودو، وشی - ورشیدراہ، پور، ایے توناہ، سوم
 پاہ، ابھینکرہ - ریشرا حصہ چھم سے ڈالتے ہوئے پڑھیں :- ورکیو،
 وودو جہی، وودترے، ہنوروجہ، وودینوم، ایندرہ، ورتراہن، امہ ترسیا
 بھداستہ - (چوتھا آتر سے ڈالتے ہوئے پڑھیں) :- وسوکرے، ترشوپا
 ایندراہ - ایدم، سوے، چرتراہ، چکت ہی، پرتیسیم شاپم، ندیو وپتی، لوپاشا
 بہیم، پرتیچ مت سیاہ، کردشٹا، وراہان، نرتھ، لکھیات -
 (دوسری مٹی پانی میں مل کے ناکھی کے اوپر ملتے ہوئے پڑھیں) :-
 یگیسا انوشٹپ، مرہکا - اشوکرانتے رتھ کرانتے وشنوکرانتے، وسوندھرے - اودھر
 تاسی، وراہی نہ - کرشنے نہ - شتہ باہونا - مرتیجہ برہمہ دتاسی، کشپنی نہ،
 ابھی منتری تا - مرتیجہ کے ہرے پاچم، ین میا دو شکرتم کرتم - واچا کرتم،
 کرتم کرتم، منہ سائیت تو، چیتی تم - مرتی کے، دیسی مے، پویشٹم،
 تو یہ، سرود، پر ششٹم تو یا -

ایسے تے شتم ورنہ، بے سہرم، گیکے یاہ، پاشا و تہا، مہانتاہ۔ تے پھر نو،
دیواہ سوتا، بر سپتر و شے دیوا، مرقو، موخن تو، سورکاہ۔

(بائیں طرف تین جلا بجلی ڈالتے ہوئے پڑھیں) :- بچا کھونہ سے، شوناہ،
شے پھسے، چا پاہ۔ سو متریانہ، آپاہ، اوشدھیو، بھوتو، دُور متریانہ،
تھیئے، سنتو، یوسمان، دیوشٹی، یکم چہ، دیم، دشماہ۔

(منسکار کرتے ہوئے پڑھیں) :- بیت یکم چیدم، ورونہ، دیوے جئے، بھدرو
ہم منشا شچرام اسی۔ اچت تے، بیت تو، دھرمایہ، یوپی، مہ مانس،
تسمات، اینسو، دیوری رشاہ۔ (مٹی کو تین حصے کر کے پہلے حصہ پر پانی
انگوٹھے سے چھوڑتے ہوئے پڑھیں) :- اوم بھور بھواہ سواہ، ات سہوتر

ورنیم، بھرگو دیوے، دی جیے۔ دھیو یوناہ۔ پرچو دیات۔ (دوسرے حصہ پر
پانی ڈالتے ہوئے پڑھیں) :- ترترے سے جہا پاکھتی، آدتیہ آہ۔ آدیتا، او، ہی
کھیاتا دیک کولات دیہ سپر شاہ۔ سو تر شاہ، سرو تو تیتھا۔ نو نوئے شیا، سو گہ
نے ہسو، واو تیاہ۔ (تیسرے حصہ پر جل ڈالتے ہوئے پڑھیں) :- میدھا،
تی تقیر، گایترم، وشنو۔ اتو دیوا، اونتو تیتو وشنور وچکریے۔ پر تھیواہ،
سپتہ داہامہ بھی۔ (چوتھے حصہ کو چار حصے کر کے پہلے مٹی کے حصہ کو پورب
سے ندی میں ڈالتے ہوئے پڑھیں) :- بھرگہ سے، برہتی۔

پرانا نام کرنے کی ودھی :-

منتر :- اوم بھوہ ، اوم بھواہ ، اوم سواہ ، اوم جہاہ ، اوم جہاہ ، اوم
 تپاہ - اوم سیتم - اوم تپت سوتور ورنیم بھرگو دیوسے ، ودھی ہی ، دھیو
 یوناہ ، پرچودیات ، اوم آپوجوتی ، رسو مرتم ، برہمہ بھور ، بھواہ ،
 سوروم - اس منتر کو پڑھتے ہوئے انگلیوں سے دائیں نتھنے کو بند
 کر کے بائیں نتھنے سے دائیں پڑھاتے ہوئے ”پورک“ کریں - دوبار مندرجہ
 بالا منتر کو پڑھتے ہوئے باقی انگلیوں سے بائیں نتھنے کو بند کر کے ”کبھک“
 کریں - اسی منتر کو تین بار پڑھتے ہوئے دائیں نتھنے سے آہستہ آہستہ بالو
 چھوڑیں - اس ودھی سے پرانا نام کر کے منسکار کرتے ہوئے پڑھیں :-
 برہمنو گنیا دیاہ ، نموا گینے ، آپسو شدے ، نہ پندرائے ، نو وروناہ
 نو داروینے ، نو پاں پتیے - نو دھیہ - (اُپستھان کرتے ہوئے پڑھیں :-
 او بھرتے ، تریشٹوپ وروناہ - اوم ہی راجہ ، ورو نشچ کار : شریاہ ،
 پنٹھا منوویتہ واو - اپہ دے ، یادا ، پریتی دھاتہ وے ، کرو تا پ کھتا
 ہر دیا و دشخت - رہاتھوں سے یانی میں نین آورتی یعنی منڈل بنانے
 ہوئے پڑھیں) :-

یسے ، راگیو ، جگتی ، وروناہ -

ترتم، ایو، سامانام، بھوتی۔ مانا، شمشیر، اورو روشو، دھرتی، پرائنگ
 مرتیے۔ رکھیا، برہمنس پتے۔
 (یگیہ سوتر دھوتے ہوئے پڑھیں) :-

اوم گائترے ناہ، اوم، بھور، بھوا، سواہ، ات سوتور، دریم،
 بھگو، دیوے، دمی مہے۔ دیو، یو، ناہ پرچو دیات۔ (۳)

یگیہ سوتر گلے میں ڈالتے ہوئے پڑھیں) :-

یگنوپو، ویم، پرہم، پوترم۔ پر جا پتریت، ہجہ۔ پورستات۔ آیو
 شیم، اگریم پرتی موخہ، شو بھرم۔ یگنوپو تیم۔ بلم، اسٹو، تے جاہ
 یگنوپو تیم اسی، یگے توا، اوپ، وی تے نہ، اوپ، نہ، ہیامی رپاؤں
 وغیرہ دھو کر تین بار آپن لے کر دوبار بائیں طرف سونگھ کر چھوڑیں۔
 بائیں ہاتھ کے بیچ میں رکھے ہوئے پانی کا ترجمینی اور انگوٹھے سے
 دونوں ہتھنوں کو سپریش کریں۔ انگوٹھے اور انامیکا سے دونوں اکھوں
 کو سپریش کریں۔ کینٹھا اور انگوٹھے سے دونوں کانوں کو ہتھیلی سے
 نا بھیسٹھان اور ہر دیہ کو سپریش کریں۔



نتیہ کرم ودھی

اتھ سنان ودھی

شری گیشائے نماہ۔ (داتن کرتے ہوئے پڑھیں) :- اُیو رکھلم، لیشو ورجاہ، پرچا
دھرتی و سونی، چہ۔ برہمہ پر گیا مچہ، میدھیام چہ، تو منو، دے ہی، ونسپتے۔
(ہاتھ دھوتے ہوئے پڑھیں) :- یو وشو چکھشور اوتہ، وشو تو موکھو، وشو تو
ہستہ، اوتہ وشو تسپات۔ سم باہو بھیام، دھتے، سم پتہ پتیرے، دھیادوا پر تھوی
جنہین دیو، ایکاہ۔

(ہاتھ پیر دھوتے ہوئے پڑھیں) :- نموستو، من تائے، سہسر مور تیئے،
سہسر پادا کھیہ، شروور باہو۔ سہسر نامنے۔ پور شائے، شاشوتے، سہسر کوٹی
گیگہ دھارے، نماہ۔ (دایاں پیر دھوتے ہوئے پڑھیں) :- نماہ کملہ
نابھائے، منستہ جلمہ شاپنے۔ منستہ، گیشوا نندہ، واسد دیو، نموستوتے۔
(منہ دھوتے ہوئے پڑھیں) :- گنگا پر یاگ، گیہ، نیہ میش، پشکرا دی،
ترتھانی یانی، بھوی سننتی، ہری پرسادات۔ آیانٹو، تانی، کر پدم پوٹے
مدی یے، پر کھیشالیہ نتو ولفے، نیشا کلنکم۔ تر تھے، سنے یم۔



Sierra Nevada
S. 10 Ashok
1905

“सन्ध्योपासनविधि”

“महिम्नस्तोत्र”

हिन्दी और उर्दू
(लिपि में)

प्रकाशक—प्रेमनाथ शास्त्री (पिजबिहारा काश्मीर)

मूल्य ००-५०